П'ЯТНИЦЯ, 1 ГРУДНЯ 2006 РОКУ. № 228 (3978)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

1 грудня 1991 року: ми вибрали незалежність

Фото з ЦДКФФА імені Пшеничного.

Цього дня понад 90 відсотків громадян підтримали на референдумі Акт проголошення незалежності України. А першим Президентом обрали Голову Верховної Ради Леоніда Кравчука ***(знімок справа).***

Знімок ***ліворуч*** *зроблено 1 грудня 1991 року в селі Мачухи Полтавського району. Голосують місцеві жителі Марія Глуховська, Віталій Рудь та Сергій Бова.*

Минуло 15 років... Як склалися долі цих людей?

Марії Петрівні вже «стукнуло» 86, вона — одна з найстаріших жителів Мачух, однак останнім часом тяжко хворіє, та, на щастя, поруч живуть сини.

У рідному селі мешкають і Віталій Володимирович Рудь та Сергій Петрович Бова. Останній, до речі, кілька місяців тому став дідусем — у нього народився онук.

(Закінчення на 3-й стор.).

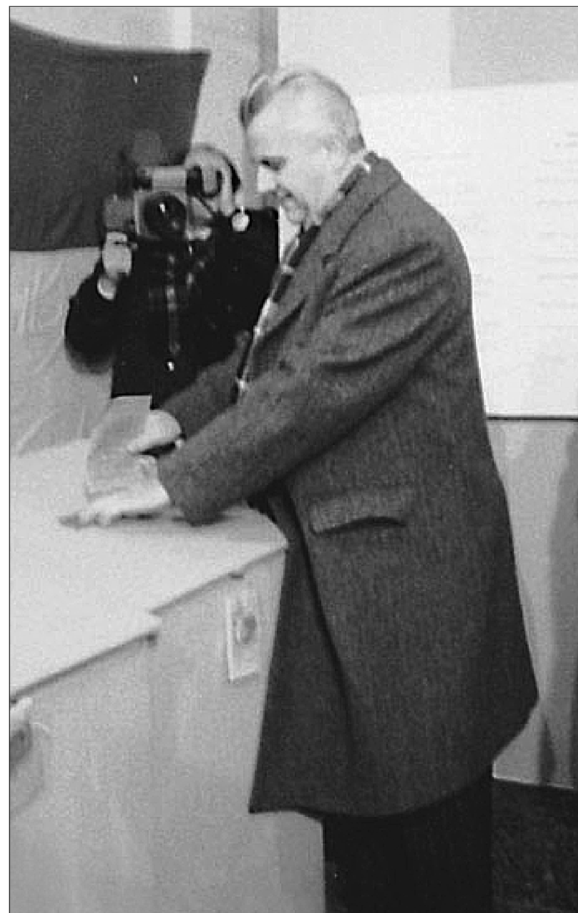

Фото Олександра КЛИМЕНКА з архіву «Голосу України».

■ ВІТАННЯ

Чесно, сумлінно служити ідеалам правової держави

Шановні друзі! Щиросердно вітаю вас зі знаменною датою — 15-ю річницею вашого професійного свята — Дня працівників прокуратури України.

Сьогодні прокуратура України посідає особливе місце в реалізації конституційно-правових засад функціонування державного механізму, виступає надійним засобом забезпечення законності та правопорядку, охорони конституційного ладу, прав і свобод громадян, творчо поєднує силу державної влади з гуманним ставленням до людської долі та її захистом від протиправних посягань.

Дедалі вагомішою стає роль органів прокуратури в забезпеченні дотримання кожним суб'єктом влади повноважень, передбачених Конституцією і законами України, що підвищує почуття їх громадянського обов'язку перед суспільством, усвідомлення кожним працівником відповідальності за представництво інтересів громадян і держави в сфері судочинства.

(Закінчення на 6-й стор.).

Якщо залежати, то тільки від закону

П'ятнадцять років тому Україна перша з усіх республік колишнього СРСР прийняла закон «Про прокуратуру». Тоді ні влада, ні суспільство ще не мали досвіду життя в демократичних умовах, але закон про прокуратуру мав ґрунтуватися саме на демократичних засадах. Тому основним завданням, яке стояло перед Верховною Радою, було зробити прокурора справді незалежним, вільним від будь-яких владних та партійних впливів, що на той час були досить потужними, а прокуратуру як орган зробити гарантом захисту прав громадян.

(Закінчення на 6-й стор.).

За роботою Вікторія Крачук, Світлана Ємельяненко і Віктор Тищенко (зліва направо) **— молодші радники юстиції відділу нагляду за розслідуваннями кримінальних справ прокуратури Київської області.**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КОРОТКО

■ У Харкові міліція затримала трьох неповнолітніх екстремалів, які каталися в метро на зчепленнях між вагонами.

■ На шахті в Луганській області серйозні травми дістали троє гірників.

■ На Дніпропетровщині викрито директора одного з приватних підприємств, який незаконно отримав 2 млн. грн. відшкодування ПДВ.

■ У Криму археологи виявили найдавніші на території СНД пам'ятки раннього християнства (УНІАН).

■ Фонд «Україна—3000» сьогодні в Сімферополі презентує проект створення «Дитячої лікарні майбутнього».

■ В Ізмаїлі відкрито Інформаційний центр із прогнозування і захисту від паводків на Дунаї.

■ На Кіровоградщині учора, вдруге за тиждень, зупинився рух потягів через крадіжку рейкових підкладок (УНІАН).

■ У НОМЕР

У центрі уваги — енергетична безпека

Учора опівдні Прем'єр-міністр України Віктор Янукович вирушив з візитом до Москви. Про це «Голосу України» повідомили в прес-службі Кабінету Міністрів. У Білокам'яній главу українського уряду очікував його російський колега Михайло Фрадков для обговорення питань, пов'язаних з енергобезпекою. Планується також, що цієї неділі Віктор Янукович вилетить у Вашингтон, щоб погодити дату візиту Джорджа Буша до України.

Кабмін скорочує строки

Термін молодіжних кредитів на житло буде обмежено строком у 5 років. Зміни в порядок молодіжного житлового кредитування є «нормальною здоровою реакцією на результати перевірки Головного контрольно-ревізійного управління, озвучені минулого тижня», повідомив віце-прем'єр-міністр України Дмитро Табачник. Він уточнив, що нині, за даними КРУ, заборгованість державного Фонду сприяння молодіжному житловому будівництву досягла 4,8 млрд. гривень.

ООН називає ситуацію зі СНІДом в Україні епідемією!

19 років тому в Україні зафіксовано перший випадок захворювання на СНІД. Сьогодні в усьому світі відзначають Міжнародний день боротьби з цією страшною хворобою. На жаль, поки що в цій боротьбі перемагає вірус імунодефіциту людини.

(Закінчення на 4-й стор.).

Святкові потяги

Для забезпечення перевезень пасажирів на новорічні і різдвяні свята «Укрзалізниця» додатково виділила 25 потягів. За інформацією Головного пасажирського управління «Укрзалізниці», робота з призначення додаткових потягів триває. На 28, 29, 30 грудня і 3, 8, 9 січня, за оперативними даними, реалізація квитків на найбільш популярні напрямки вже сьогодні становить 80—90%.

День Збройних сил з піснею і «Голосом»

У Волноваському районному будинку дитячої та юнацької творчості, що на Донеччині, у вівторок відбудеться акція, організована місцевим корпунктом «Голосу України» та районним центром культури і дозвілля. Акцію приурочено до Дня Збройних сил України. Будемо раді бачити на зустрічі молодих мешканців району, які зможуть поспілкуватися із журналістом парламентської газети, запропонувати теми для обговорення, дізнатися про публікації «Голосу України», присвячені будням українського війська, та побачити концерт, який підготували творчі колективи району. Чекаємо і на представників старшого покоління: адже саме ви, шановні ветерани, — взірець патріотизму для юного покоління. Початок зустрічі о 12.00, **повідомляє наш власкор Ліна КУЩ.**

Увага!

Редакція газети «Голос України» повідомляє, що з 1 грудня 2006 року у відділі реклами змінені телефони:

454-81-34 на 453-44-56,

454-81-44 на 453-44-57.

Для динамічного розвитку багатосторонніх відносин

Шановні друзі!
Сердечно вітаю вас з 15-ю річницею від дня створення зовнішньої розвідки України.

В сучасних умовах наша молода держава виборола унікальний шанс стати на рівень передових країн світу та вступити до міжнародного співтовариства потужним і гідним партнером. Важливим інструментом для здійснення цього важливого завдання є українська розвідка, яка активно сприяє реалізації національних інтересів у зовнішньополітичній сфері, продуктивно працює над створенням необхідних умов для динамічного розвитку дво- та багатосторонніх відносин з іноземними державами, своєчасно прогнозує, виявляє та попереджує зовнішні загрози Україні.

Наше суспільство гідно цінує ваш високий фаховий рівень і відповідальну роботу і по праву вважає, що зовнішня розвідка, яка посідає чільне місце в системі спецслужб нашої країни, є дійсно ефективним інструментом у вирішенні багатопланових державних завдань.

Сьогодні ваш професіоналізм, багатий досвід, мудрість, працелюбність і наполегливість служать воістину святій справі — розбудові демократичної цивілізованої Української держави. Саме вам — мужнім людям, які гідно стоять на сторожі безпеки Батьківщини, по-справжньому притаманні стійкість і витримка, висока моральність і патріотизм, постійна готовність ефективно захищати національні здобутки.

Верховна Рада України і надалі повною мірою законодавчо сприятиме покращенню матеріально-технічного, фінансового і соціального забезпечення Служби та її співробітників.

Щиро вітаю вас та ваші родини з професійним святом і бажаю усім вам міцного здоров'я, щастя і добробуту, високого злету духу та невичерпної енергії і наснаги в служінні своєму народу і Україні.

З повагою
Голова Верховної Ради України Олександр МОРОЗ.

«Затиснувши зуби, виконувати свої зобов'язання»

Адам МАРТИНЮК

Яцек КЛЮЧКОВСЬКИЙ

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Республіки Польща в Україні Яцека Ключковського. Як повідомляє прес-служба Верховної Ради, під час зустрічі обговорено низку питань українсько-польської співпраці, а також ситуацію, що склалася в політичному житті України та в парламенті, зокрема.

А. Мартинюк наголосив, що сьогодні «ми вчимося працювати в коаліції», що, за його словами, і показали результати голосування стосовно визнання голодомору 1932—1933 років геноцидом українського народу. На думку Першого заступника Голови Верховної Ради України, «коаліція має бути єдина» і, «затиснувши зуби, повинна виконувати свої зобов'язання, оскільки відповідає за уряд». Він наголосив, що стосовно питань зовнішньої політики антикризова коаліція має спільне бачення, а що стосується внутрішніх питань, то, сказав він, члени коаліції «можуть мати різні точки зору». Повертаючись до теми голодомору в Україні, А. Мартинюк висловив таку думку: «Голодомор — це велика трагедія, але коли сказав «а», треба говорити «б»: а хто ж його влаштовував?»

Відповідаючи на запитання Я. Ключковського щодо перспектив ухвалення державного бюджету наступного року, А. Мартинюк не виключив, що його може бути ухвалено і в другому, і в третьому читанні одночасно, а отже, документ може бути прийнятий у грудні поточного року. А на запитання Я. Ключковського стосовно можливості повернення до створення широкої коаліції А. Мартинюк відповів, що «і Президент, і Голова Верховної Ради, і Прем'єр-міністр зацікавлені у створенні такої коаліції», але з певних причин, сказав він, цього не сталося.

Конституційний процес: що далі?

На це запитання відомі політики намагалися знайти відповідь під час «круглого столу», який організувало громадсько-політичне об'єднання «Український форум». Усі погоджувалися: проблема пошуку оптимальної моделі влади залишається однією з ключових для України. Особливо після набуття чинності з 1 січня 2006 року змінами до Конституції України. Замість відлагодженої парламентсько-президентської моделі влади, наголошували промовці, ми отримали конституційного «франкенштейна», а замість європейських стандартів демократії — «візантійські інтриги» і постійну боротьбу за владу. Досі не прийнято закони про Президента, Кабінет Міністрів та опозицію. А місцеве самоврядування взагалі залишилося за межами конституційної реформи.

Нині, на переконання колишнього народного депутата Михайла Сироти, треба збалансувати систему стримувань і противаг між Верховною Радою, Президентом і Кабінетом Міністрів. Натомість політики втягуються у протистояння і конфлікти. Отже, констатував перший Президент України Леонід Кравчук, нинішня політична еліта не спроможна завершити конституційний процес так, щоб він відповідав інтересам суспільства. Не можна, на його переконання, підміняти Конституцію і закони Універсалом національної єдності та домовленостями. Це руйнує Основний Закон.

Вельми небагатослівним був колишній глава держави Леонід Кучма: «За два роки для виконання положень Конституції нічого не зроблено». А парламент не має конституційної більшості, тому і не зможе прийняти зміни.

Дві концепції розвитку України запропонував екс-глава парламенту Володимир Литвин.

Шлях до ефективної і збалансованої моделі демократії, переконаний голова «Українського форуму» Володимир Семиноженко, можна віднайти тільки у відкритому діалозі. Тому «УФ» пропонує створити громадянську конституційну асамблею.

Людмила ГОЛОВАТА.

Економіку диктує екологія

Учора Голова Верховної Ради Олександр Мороз провів нараду з питань дотримання умов Кіотського протоколу. На зібранні йшлося про виконання затвердженої парламентом Державної програми з використання альтернативних видів палива.

На знімку: Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, Голова Фонду держмайна України Валентина Семенюк, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції Іван Бокий.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Затвердили план законодавчих робіт

Ранкове засідання 30 листопада

Суперечливу реакцію викликала пропозиція народного депутата Станіслава Довгого створити ще одну тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради України — з питань майбутнього. Такі комісії вже діють у 30 парламентах світу, вивчаючи проблеми науково-інноваційного розвитку країни та стратегічні показники економіки. Однак деякі депутати вважали недоцільним створювати тимчасову комісію на півроку чи рік із такою гучною назвою і таким обмеженим статусом, а викликами майбутнього мають опікуватися постійно діючі інститути чи підрозділи державних структур. Отож ідею створити ще одну ТСК підтримали лише 82 народні обранці.

Лідер фракції БЮТ Юлія Тимошенко пропонувала створити ще одну тимчасову слідчу комісію — з питань розслідування витрат коштів, отриманих від приватизації ВАТ «Криворіжсталь». Аргументація — непрозорість використання близько 25 млрд. грн., які мали бути спрямовані на вирішення соціальних, економічних та екологічних питань, на повернення вкладів в «Ощадбанку». За словами доповідача Олександра Турчинова, ТСК має дати відповіді на запитання: чому не дійшли гроші до Пенсійного фонду, обманутих вкладників і мешканців Кривбасу, куди поділися мільярди бюджетних коштів і хто має за це відповідати?

Голова спеціальної контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації Андрій Кожем'якін також підтвердив, що це питання викликає суспільний резонанс, а кошти, отримані від приватизації «Криворіжсталі», у першому півріччі 2006 року не було спрямовано на цілі, визначені законом.

Однак фракція «Наша Україна», зазначив її представник Олександр Бондар, вважала, що за використанням бюджетних коштів, отриманих від приватизації, має стежити Рахункова палата. Або такій комісії варто доручити вивчити розподіл прибутків не лише від продажу «Криворіжсталі», а й інших об'єктів.

Зрештою, за створення ТСК, яка діятиме два місяці, проголосували 244 депутати. Очолив її депутат від фракції КПУ Євген Мармазов. Однак проти цього запротестувала ініціатор створення ТСК фракція БЮТ, котра хотіла призначити головою комісії свого представника, і заблокувала парламентську трибуну. Після позачергової перерви та політичних консультацій чільником комісії обрали бютівця Андрія Сенченка.

Депутати затвердили Перспективний план законодавчих робіт Верховної Ради України п'ятого скликання (проект глави парламенту Олександра Мороза). До нього включено 273 законопроекти, розподілені за 16 розділами, прийняття яких вимагають передусім Конституція України та Універсал національного єднання.

З попереднім звітом тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з питань перевірки фактів корупційних дій, зловживань службовим становищем з боку окремих посадових осіб МВС України, викладених у статті «Інша міліція» в газеті «2000» 8 вересня 2006 року, виступив народний депутат Володимир Сівкович (фракція Партії регіонів). У своєму виступі він підтвердив, що комісія володіє фактами, які свідчать: ряд порушень, про які йшлося в публікаціях, справді мали місце. Зокрема, факти незаконного ввезення та реєстрації автомобілів, незаконне оформлення посвідчень водія іноземним громадянам працівниками ДАІ, безпідставні перевірки правоохоронних органів, незаконні дозволи на володіння зброєю бізнесменам тощо. За словами В. Сівковича, матеріали перевірки слідчої комісії буде направлено для реагування до Генеральної прокуратури України. Більше того, в підготовленому комісією проекті постанови передбачалося звернутися до Прем'єр-міністра України з вимогою відсторонити міністра внутрішніх справ Юрія Луценка від виконання службових обов'язків через украй низький рівень керівництва відомством.

У свою чергу міністр внутрішніх справ Юрій Луценко заявив: Президент України поставив перед очолюваним ним відомством три завдання — очищення міліції, боротьба з корупцією і припинення втручання МВС у політику. Юрій Луценко відзвітував про значне збільшення порушених кримінальних справ проти міліціонерів-корупціонерів, виявлення службових злочинів, випадків хабарництва та реагування на них, численні звільнення правоохоронців — порушників закону, припинення незаконних бізнес-схем у МВС. А факти, викладені в публікаціях, стверджував міністр, прокуратура не підтвердила. І відмовила в порушенні кримінальних справ. Причина чергового звіту міністра у стінах парламенту, заявив Ю. Луценко, — лише політичне бажання змінити керівництво МВС.

Зрештою, за постанову Верховної Ради, яка передбачає взяти звіт ТСК до відома і звернутися до Прем'єра щодо звільнення Ю. Луценка з посади міністра внутрішніх справ, проголосували 232 парламентарії.

На початку пленарного засідання депутати вітали з днем народження своїх колег Катерину Левченко, Олексія Лелюка й Арнольда Радовця. Головуючий Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк оголосив про входження Миколи Кульчинського до складу депутатської фракції «Наша Україна». А депутата Ігоря Урбанського (фракція СПУ) обрано першим заступником голови Комітету Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На ранковому пленарному засіданні Верховної Ради України Голова Верховної Ради України Олександр Мороз оголосив про утворення у Верховній Раді України міжфракційного депутатського об'єднання сприяння європейській інтеграції України «Європейський розвиток».
До складу цього об'єднання увійшов 21 народний депутат — представники депутатських фракцій Партії регіонів, БЮТ, Блоку «Наша Україна».
Співголовами об'єднання обрані народний депутат України Оксана Білозір (фракція «Наша Україна») та народний депутат України Володимир Вечерко (фракція Партії регіонів).

Лише успішні люди можуть сформувати основу стабільної держави

1 грудня 1991 року відбувся всеукраїнський референдум, на якому 90,32 відсотка громадян, що брали участь у голосуванні, підтримали Акт проголошення незалежності України. З того часу минуло 15 років. Що змінилося в Україні?

Перше, що можемо сміливо констатувати, — наша країна пройшла всі випробовування незалежністю, починаючи від руху за створення незалежної України, Акта проголошення незалежності України, референдуму, перших виборів Президента та ухвалення Конституції. Фактично, з прийняттям Основного Закону України у 1996 році етап формування відповідних атрибутів та структур незалежної України завершився.

Проте вже тоді стало зрозуміло, що в цій незалежній країні бракує передовсім **демократії**, що особливо гостро почало відчуватися в період другого терміну президентства Леоніда Кучми. Унаслідок цього наприкінці 2004 року помаранчева революція як факт суспільного спротиву утвердила свободу вибору, свободу слова, недопущення фальсифікацій тощо.

Сьогодні вже очевидно, що незалежність і демократія відіграють провідну роль в Україні. Водночас наша країна продовжує бути роз'єднаною, нестабільною та непрогнозованою. Тому нагальною є потреба у формуванні та реалізації **нової політичної і соціально-економічної стратегії розвитку України.** В основі цієї стратегії повинно бути підвищення *ступеня людського розвитку*

країни, тобто досягнення *нової якості життя громадян,* запровадження соціальних, економічних та демократичних *європейських стандартів життєдіяльності людини,* суспільства та держави.

Проте нинішня політична еліта досі не запропонувала реального стратегічного плану майбутнього України. Натомість команда Віктора Ющенка, акцентуючи діяльність на проблемах голодомору чи визнанні воїнів ОУН-УПА, не розуміє, що ці теми, попри свою виняткову важливість для відновлення історичної пам'яті та пробудження почуття національної гідності, не можуть бути сьогодні загальнодержавною консолідуючою ідеєю для громадян України. Так само очевидно, що зараз важко об'єднати країну проектом активного процесу входження до НАТО.

Команда Віктора Януковича теж не спромоглася знайти суспільно значущих тем, активно підтримуючи великий бізнес, віддаючи преференції певним регіонам та виступаючи за синхронізацію зовнішньополітичної діяльності України з Росією. А це, в свою чергу, створило умови для активізації конфлікту минулих президентських виборчих перегонів — боротьби між «проамериканським» Ющенком та «проросійським» Януковичем.

Обидві ці команди у своїй щоденній роботі ведуть радше боротьбу за повноваження, аніж за цінності суспільства. Команда Ющенка, незважаючи на те, що свого часу в повному складі голосувала за прийняття конституційної реформи, лише після скорочення повноважень Віктора Ющенка «зрозуміла», що чинна Конституція не є ефективною.

А команда Януковича всупереч концепції нинішнього Основного Закону максимально прагне додати повноважень уряду. Яскраве свідчення цього — прийняття в першому читанні закону «Про Кабінет Міністрів», підготовленого урядом, де закріплюється заборона парламенту без згоди Кабінету Міністрів розглядати будь-який законопроект, який впливає на доходну чи видаткову частину державного бюджету. Це, по суті, означає прагнення команди Януковича будувати швидше урядову республіку, а не парламентсько-президентську, як передбачено в чинній Конституції.

Ще одним штучним конфліктом є продовження протистояння між нібито «чесними помаранчевими політиками» та «донецькими бандитами». Період після помаранчевої революції продемонстрував, що достатньо велика кількість помаранчевих політиків виявилася не менш схильна до корупційних дій, аніж «донецькі бандити». Тому такий характер політичної дискусії ще більше посилює концепцію двох Україн та дискредитує вітчизняну політику загалом.

На тлі протистояння правлячих еліт суспільство має вигляд більш вільний від стереотипів та суперечностей влади. Після помаранчевої революції суспільство стало більш свідомим та здатним себе захистити. Не менш важливою є також зміна соціальної структури суспільства, де виразнішою стала роль так званого «середнього класу», тобто економічно та політично самостійних людей.

Тому найважливішим завданням сьогодні є подальша структурна перебудова українського суспільства в бік посилення у ньому ролі **самодостатньої людини**. А саме: *громадянина,* котрий знає свої права і готовий їх захищати, *особистості,* котра зацікавлена в реалізації своїх свобод, та *платника податків,* який не лише вчасно сплачує свої податки, а й готовий та здатний перевіряти ефективність їх використання.

Подальші кроки стосовно толерування одними політичними силами інтересів виняткового великого бізнесу (а отже, багатих людей), а іншими — виняткових бідних, соціально незахищених громадян не просто хибні. Вони посилюють суспільний конфлікт та дестабілізують ситуацію в Україні, тоді як об'єднавчою ідеєю мусила б бути державна стратегія становлення **України як країни успішних людей,** що повинні були б сформувати основу стабільної держави.

Необхідно створити в Україні умови, щоб людина могла реалізувати свій потенціал в економічному, політичному, культурному чи будь-якому іншому плані у власній країні. Треба переконати громадян України у можливості реалізувати свій потенціал без сподівань на допомогу з боку держави. У зв'язку з цим завданнями нинішньої влади повинні бути мінімізація втручання державної бюрократії в діяльність економічно самостійних людей, а також необхідність реалізації ефективної політики стосовно соціально незахищених громадян.

У цьому сенсі важливим є проведення інформаційної кампанії, яка популяризувала б моду на успішних людей, успішні підприємства та, зрештою, — на успішні регіони. Має бути подолаий український стереотип, за яким успішним можна стати лише в політиці, через що у цій сфері зараз опинилася велика кількість бізнесменів, співаків, спортсменів, акторів — одне слово, тих, хто має занадто загальне уявлення про специфіку політичної діяльності загалом або законодавчої зокрема.

Я переконаний, що найближчим часом ми навчимося визнавати успіх, а не заздрити та дошкуляти популярним й авторитетним в Україні людям. *Українцям досі бракує віри в самих себе, віри у власну країну.* А без цієї віри не вистачає **ВОЛІ — політичної волі суспільства, волі кожного громадянина реалізувати та захистити свої права.**

Але досвід 15-річчя нашої незалежності свідчить, що Україна таки здатна стати успішною країною, державою політично та економічно самостійних людей!

Микола ТОМЕНКО,
голова Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму, директор Інституту політики, кандидат історичних наук.

1 грудня 1991 року: Ми обрали незалежність

(Початок на 1-й стор.).

Віталій Володимирович, як і 15 років тому, їздить на роботу до Полтави, де вже два десятиліття працює на заводі «Знамено». Його дружина навіть жартує, що за цей час і на підприємстві відбулися позитивні зміни: якщо колись заробітну плату не виплачували роками, то нині затримки не більше місяця-двох.

А загалом усі троє переконані, що вибір на користь незалежності тоді зробили правильний: «Як же це — не бути господарем у власній хаті?».

На жаль, нема в живих лише людини, яка завжди залишалася «за кадром», — самого автора знімку — полтавського фотожурналіста, заслуженого діяча культури України Павла Дем'яновича Здоровила, який помер у жовтні минулого року. Він теж був палким поборником незалежності, шанувальником і популяризатором українських традицій і культури.

Це було п'ятнадцять років тому. Тоді було піднесення, радість. А що сьогодні? Щоб зрозуміти настрої суспільства, наші власні кореспонденти попросили жителів різних регіонів відповісти на запитання:

1. Що означає для вас 1 грудня?

2. Чи проголосували б ви за Акт проголошення незалежності України сьогодні?

3. Що ви хочете побажати керівникам держави цього дня?

Волинська область

Петро Троневич, історик, 51 рік, Луцьк:

1. Узагалі це перший день зими. Дата референдуму призабулася, та вона і не відзначена в календарі. Проте саму цю подію, яку пережив особисто, та всенародне бажання до незалежності забути неможливо.

2. Без сумніву — так.

3. Розробити і впровадити в життя ідеологію української національної держави.

Жанна Новосад, інженер, 54 роки, Луцьк:

1. Бачила, як на нашу дільницю в день референдуму прийшов 90-літній дідусь, який кілька років через неміч не виходив із квартири, власне, його майже внесли. Так людина хотіла особисто проголосувати за незалежність, відчути причетність до цієї знакової події. Присутні плакали, коли він опускав свій бюлетень до урни. Це був момент високого духовного піднесення нашої нації.

2. Сто разів неправі ті, хто списує негаразди в державі на незалежність. Усе-таки за ці роки ми змінились на краще, стали духовно багатшими. За це голосувала і буду голосувати.

3. Не втрачати довіри народу. Жити його проблемами, вирішувати їх.

Петро Зінчук, селянин, 45 років, Волинь:

1. Цей день об'єднав всю Україну. Якими рідними ми відчували тоді мешканців Криму, Севастополя, Херсона. Ми були однодумцями і братами. Хочеться, щоб так було завжди.

2. Це питання ніколи в мене не виникає. Другого такого голосування не може бути. Це раз і назавжди.

3. Знати, що вони хочуть. І розповісти про це народу.

Віктор Демчук, колишній шахтар, Нововолинськ:

1. Ностальгія за втраченими сподіваннями. Багаті, сильні, розумні ми могли багато чого досягти. Але наші керманичі не зуміли скористатися сприятливими умовами. Сусідня Польща, яка тоді була далеко позаду України, живе сьогодні значно заможніше. Вони — в Євросоюзі, а нас там навіть не чекають.

2. За незалежність голосуватиму завжди, а ось недолугих брехливих політиків вже підтримувати не буду.

3. Частіше спілкуватися з простими трудівниками. Знати життя таким, яким воно є насправді, а не з розповідей обласної влади. А то, якщо її слухати, проблем — жодних, одні успіхи і перемоги. А де вони?

Вікторія Лемешко, підприємець, 34 роки, Ковель:

1. Це було першим моїм волевиявлення як повноправного громадянина держави. Запам'ятався піднесений настрій людей, які прийшли на дільницю. Шкода, що 1 грудня мало хто сьогодні сприймає як свято. Ось і для мене це звичайний день. А мало б бути інакше.

2. Різні повторні вибори починають дратувати. Тому і народ стає щораз пасивніший під час голосування. Я вже своє слово раз сказала і не збираюся забирати його назад.

3. Нарешті стати державними мужами. Забути власні комерційні інтереси. Треба пишатися не наддорогими годинниками, машинами, «хижками», а зробленими для людей добрими справами.

Донецька область

Людмила Ставрова, 53 роки, двірник:

1. Нічого не означає. Який ще референдум? Коли? Не пам'ятаю.

2. А хіба від мене щось залежить? Не подобається мені ця незалежність, але мене ніхто не питав.

3. Стати на моє місце і хоч один день попрацювати. А я із задоволенням посвяткувала б. А то в мене ні вихідних, ні свят не буває.

Олена, 39 років, продавець господарчих товарів:

1. А що, якесь свято намічається? Я не знала. Дякую, що сказали. Референдум? Мабуть, голосувала, тоді ми всі ходили голосувати.

2. Швидше за все, так. Але я і за дружбу з Росією. Щоб не було так: Україна незалежна і закрилася від сусідів. Радянський Союз не повернути, але навіщо обривати всі зв'язки, які були раніше? Нам без Росії не прожити.

3. Не знаю... Нехай проведуть цей день у робочому режимі. Нехай працюють, щоб ми краще жили. Ось ходжу, думаю, де мені роботу іншу знайти, міняти треба. За квартиру не зможу заплатити при своїй теперішній зарплаті. Залишається або голодувати, або «бомжем» ставати.

Анатолій Дерев'янкін, 46 років, диспетчер:

1. Якби для нашого народу цей день (1 грудня) щось означав, то дату добре пам'ятали б. Адже пам'ятаємо ми День перемоги. А якщо ніхто не знає, що то був за референдум, значить, це не така подія, щоб її святкувати.

2. Ну й питання ви ставите... Історію не перепишеш. Ви хочете сказати, що ми і досі жили б у Радянському Союзі? Такого не могло бути. Був план із розвалу СРСР — його виконано. І люди, голосування, референдуми якісь тут ні до чого. А взагалі я маю багато родичів у Росії, але не збираюся туди перебиратися. Мені подобається жити тут.

3. Наші правителі почали віддалятися подалі від людей. Їм, навпаки, треба опускатися нижче і нижче. Що людина більше підноситься, то вона далі від народу. Треба до народу йти.

Віктор Олексійович, 65 років:

1. Який ще референдум про незалежність? Незалежність від кого? Від Росії? Нехай це свято бандерівці святкують.

2. Те, що нам обіцяли тоді, і те, що ми отримали, — велика різниця. Пам'ятаєте, що нам говорили? Що Україна сама себе може прогодувати, що сама зароблятиме гроші й не ділитиметься з Москвою. А що отримали? Злидні, держава людей пограбувала, залишила без заощаджень, пенсії маленькі, тепер ось цінами душать. То навіщо нам така незалежність? Я за об'єднання із Росією, за російську мову.

3. Розуму їм набратися у простого народу. Про що ми чуємо? Коаліція, НАТО, референдуми, незалежність... Треба бути духовно незалежним. І не придумувати якісь неіснуючі свята. То день свободи, то голодомор, то ось референдум надумали відзначати. Сором.

Ірина Колчіна, 24 роки, представник фармацевтичної фірми:

1. Вибачте, не знала про цю дату. Та я тоді ще й не могла голосувати.

2. Мабуть, так. Гадаю, в якийсь момент незалежність стала необхідною. Треба було щось змінювати в суспільстві. Але шлях цей важкий. Шкода дивитися на моїх бабусь, як вони доживають віку без якоїсь упевненості в майбутньому. Все життя жили за соціалізму і сподівалися на забезпечену старість.

3. Так уже набридли новини про безкінечні «переговори», що я навіть телевізор перестала дивитися. Керівникам держави побажала б цього дня зібратися, подивитися один одному в очі, поспілкуватися. Зараз не час для урочистостей. Просто зібратися і зробити висновки із колишніх помилок. І перестати вважати мешканців Донецька меншими патріотами, ніж мешканці Києва чи Західної України. Тут люди багато і важко працюють, щоб Україна була економічно незалежною.

■ **ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ**

Бюджетний «плюс» на користь медицини

Закон про державний бюджет на 2007 рік буде прийнято за основу не пізніше 15 грудня, впевнена народний депутат України, голова парламентського Комітету із питань охорони здоров'я Тетяна Бахтєєва. «Цей бюджет зрозумілий і прогнозований, адже основний акцент у ньому зроблено на зростання економіки», — відзначила вона в розмові з журналістами у Донецьку. Одним із «плюсів» головного фінансового документа депутат вважає збільшення асигнувань на медицину на 4 мільярди гривень. Із них 400 мільйонів призначено для придбання медичного обладнання. Передбачено двоетапне підвищення заробітної плати для медичних працівників.

Т. Бахтєєва прокоментувала інформацію про нецільове витрачання бюджетних коштів, що її обговорювали під час одного з останніх засідань Кабінету Міністрів: «Ви лише вдумайтеся: 9 мільярдів гривень були витрачені, і на що? На чартерні поїздки для членів родин високопоставлених держслужбовців, які виїжджали в курортні зони, витрачали бюджетні гроші на «сніговиків», на «міс краси». У підсумку під час формування бюджету ми втратили гроші, які можна було використати, в тому числі для медицини, соціальних виплат. Зараз ставлять запитання: а де 25 мільярдів гривень від продажу «Криворіжсталі»? Ці гроші зникли, розчинилися. Хоча така величезна сума могла принести позитивний результат. Тому сьогодні ми маємо бюджетну «дірку» в 7 мільярдів, яку якось треба поповнювати».

Ліна КУЩ.

Донецьк.

НОВИНИ

П'ЯТНИЦЯ, 1 ГРУДНЯ 2006 ■ № 228 (3978)

П'ятьох нелегалів з підробленими паспортами затримали в потягу Київ—Берлін українські прикордонники (УНІАН)

У Кіровському, що на Донеччині, через аварію в річку Нижня Кринка потрапили стічні води (УНІАН)

■ У НОМЕР

Три народження — одне новосілля

Миколаївська область. Уперше за останні 14 років у районному центрі Снігурівка народилася трійня. Малята з'явилися на світ у молодій родині Олега й Оксани Шевченків. «Богатирів» назвали Іван, Дмитро і Єгор. Щасливих батьків привітав Президент України Віктор Ющенко. А про сімейне гніздечко подбала Снігурівська райрада. Її голова Володимир Луста підписав два розпорядження, якими збільшив витрати райдержадміністрації на суму, необхідну для придбання житла для молодої родини: батьки й малята стали власниками чотирикімнатної квартири в районному центрі.

Олена ІВАШКО.

Міський голова подався до центру зайнятості

Рівне. Один робочий день з міським головою Рівного, його заступниками, начальниками управлінь у міському центрі зайнятості провели тридцять студентів-випускників вузів міста. У такий спосіб вони почерпнули інформацію про роботу міської влади, якої, на їх думку, бракує у пресі. Дехто визначився тут щодо майбутнього місця роботи. Свіжими очима студенти подивилися на організацію роботи держслужбовців, висловили низку цікавих пропозицій. А для себе зробили висновки щодо обов'язкового вивчення курсу «Ділове українське мовлення», а також висловили побажання, щоб такі робочі дні з керманичами міста практикувалися й надалі.

Олександра ЮРКОВА.

■ ФОТОФАКТ

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

Гірники однієї з кращих шахт Луганщини — шахти «Комсомольська» державного підприємства «Антрацит» — достроково виконали річний план. На-гора видано понад один мільйон 200 тисяч тонн «чорного золота». За традицією, на кращій дільниці №5, де працює бригада заслуженого шахтаря України Олексія Тимофієнка, прикрасили новорічну ялинку. На рахунку колективу — половина всього видобутку шахти.

На знімку: біля новорічної ялинки (зліва направо) Юрій Біран, Олександр Вельва, бригадир Олексій Тимофієнко, Андрій Преємський, Олександр Зозулін і Володимир Говоруха.

Марка — у польоті!

Львів. Сьогодні відбудеться урочисте спецпогашення першої українсько-австрійської марки, присвяченої 750-річчю Львова. Художню марку «Т. Чишковський. Площа Фердинанда у Львові» з купонами спеціального випуску «Україна—Австрія» надруковано у Відні, і перший етап спецпогашення пройде саме там. Потому делегація літаком прибуде до Львова, і в Ратуші відбудеться погашення марки українським штемпелем — за участю міського голови Андрія Садового, голови обласної державної адміністрації Петра Олійника. Номінал марки — 3,50 гривні, тираж — 500 тисяч примірників.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Копійка до копійки — вийшло офтальмологічне обладнання

Івано-Франківський дитячий садок «Незабудка» для дітей з вадами зору отримав від місцевої благодійної громадської фундації імені короля Юрія сучасне офтальмологічне обладнання. Гроші на нього — 4 тисячі гривень — активісти фундації назбирали під час благодійних заходів. Хлопцям і дівчатам, які приходили на ці акції, пропонували стати благодійниками —внести кілька копійок чи гривень у скриньку. Грошей вистачило на купівлю двох пристроїв для поліпшення зору — «Панорама» і «Струмок».

Дарина НАЗАРЧУК.

Діти можуть залишитися без домівки

Луганська область. Дитячий будинок у селищі Іллірія опинився в складній ситуації. Досі його фінансували американські місіонери, що переховували протягом трьох років щомісяця 75 тисяч гривень. Американський проект завершився, і долю 14 дівчаток і хлопчиків вирішує місцева влада, що шукає джерела фінансування. Один із варіантів — звернутися до керівників області з проханням виділити кошти на утримання дітей, але краще, якщо місіонери з Техасу продовжать проект. Позитивної відповіді від них поки що не отримано.

Алла АНТІПОВА.

ООН називає ситуацію зі СНІДом в Україні епідемією!

(Початок на 1-й стор.).

За словами спеціального посланника Генерального секретаря ООН з питань ВІЛ/СНІД у Східній Європі професора Ларса Каллінгса, цього року у світі 39,5 мільйона людей живуть із ВІЛ, 2,9 мільйона загинули від цієї чуми XXI століття...

ООН стурбована загостренням ситуації зі СНІДом в Україні. Її представник назвав нашу ситуацію епідемією. За даними цієї організації, ВІЛ-інфекцією на кінець минулого року було заражено 377 тисяч наших співгромадян. Фахівці стверджують, що СНІД виходить за рамки так званих груп найвищого ризику. А це становить серйозну загрозу для суспільства.

— Поширеність ВІЛ постійно перевищує п'ять відсотків серед споживачів ін'єкційних наркотиків, тих, хто зайнятий у комерційній секс-індустрії, і гомосексуалістів, — каже професор Ларс Каллінгс.

Він зазначає, що вогнищами епідемії СНІДу в Україні, згідно з проведеними дослідженнями, є Донецьк, Дніпропетровськ, Миколаїв і Одеса. Так, у Миколаєві кожна третя робітниця секс-бізнесу ВІЛ-інфікована.

Від СНІДу потерпають і безневинні діти. Недавній випадок зараження породіллі та дитини вірусом імунодефіциту в одному з пологових будинків Донецька — підтвердження того. Представники ООН кажуть, що ВІЛ серед вагітних жінок у нашій країні — один з найвищих у Європі. За перші шість місяців цього року, за статистикою нашого Міністерства охорони здоров'я, від інфікованих матерів народилося 1320 малят...

Міжнародні організації стурбовані епідемією СНІДу в Україні. Вони й надалі надають матеріальну допомогу нашій країні. Проте, на жаль, не завжди ці кошти використовують за призначенням й ефективно. Лише недавно Світовий банк оголосив про продовження кредитування на боротьбу з ВІЛ\СНІДом і туберкульозом в Україні. Багато хто з експертів каже, що вітчизняні організації, які можуть виступати в ролі реципієнтів такої цільової фінансової допомоги, просто не хочуть її брати. Чому? Не знають, як розпорядитися. Неспроста основною темою Дня боротьби зі СНІДом цього року названо звітність. Закордонні донори хочуть, щоб їхні гроші працювали в потрібному напрямі. Тепер Україна мусить виконати умови надання гранту Глобальним фондом для боротьби зі СНІДом, туберкульозом і малярією. Ідеться про суму в 29 млн. доларів на найближчі два роки. Треба постаратися. Адже на самостійну боротьбу з цією епідемією у нас грошей не вистачить.

Ольга ВІТЕР.

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

У Києві пройшла прес-конференція на тему: «Всесвітній день боротьби зі СНІДом в Україні», у якій брав участь і спеціальний посланник Генсека ООН з питань ВІЛ/СНІД у Східній Європі професор Ларс Каллінгс.

На знімку: учасники прес-конференції.

Лікаря виправдано, вирок оскаржено

Жовтневий райсуд Маріуполя (Донецька область) виправдав заступника головного лікаря міської станції переливання крові. Його звинувачували у неналежному виконанні професійних обов'язків, унаслідок чого трьом новонародженим зробили переливання ВІЛ-інфікованої крові. Надзвичайна подія сталася рік тому, після чого прокуратура порушила кримінальну справу. «Ми вважаємо, що там справді провина лікарів доведена, але суд із нами не погодився», — сказав журналістам прокурор області Віталій Мурза. За його словами, вирок оскаржено, тепер слово за апеляційним судом.

Як повідомлялося раніше, на момент здачі крові донор вважався здоровим. Однак через кілька місяців під час профілактичного огляду у нього було виявлено ВІЛ. Але взяту кров уже використали для порятунку трьох немовлят. У двох із них страшний діагноз підтвердився, третій малюк перебуває під наглядом.

Вл. інф.

Зовнішньополітична дисгармонія

Суперечка довкола підготовки візиту Прем'єр-міністра України до США вщухла так само швидко, як і розпочалася. Директиви української урядової делегації Президент затвердив, візит відбудеться у раніше визначені терміни. Тим часом спостерігачі і досі гадають: чим насправді був спричинений цей скандал?

«Ми нині спостерігаємо не за війною, а за маневрами навколо зовнішньополітичного напряму України, де Президента намагаються протиставити Прем'єр-міністру і навпаки. Хочеться попередити ініціаторів таких маневрів, що всі ці смикання б'ють, передовсім по Україні», — заявила керівник фракції Партії регіонів у Верховній Раді Раїса Богатирьова. На її думку, варто було б чітко ідентифікувати і покарати ініціатора появи ноти про перенесення візиту В. Януковича. У секретаріаті Президента теж говорять про намагання «низки осіб» внести дисгармонію у стосунки прем'єра з Президентом.

Усі кулі одразу зрикошетили в міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка. Не виключено, що незабаром парламент голосуватиме за його відставку. Цікаво, що за кілька днів до скандалу на міжнародній конференції у Києві заступник глави секретаріату Президента України Олександр Чалий дорікнув радникам прем'єра Костянтину Грищенку та Анатолію Зленку за те, що укази Президента про подання директив на заходи у рамках візитів глави уряду виконують із істотним запізненням. Тоді він фактично звинуватив уряд в нехтуванні Міністерства закордонних справ під час підготовки міждержавних візитів: «Я можу навести конкретні приклади, коли наші контрагенти просять, щоб кінцева воля держави стосовно організації того чи того візиту, порядку денного, складу делегації була висловлена не телеграмою Кабінету Міністрів України до уряду країни Ікс, а відповідною вербальною нотою Міністерства закордонних справ». Як це і передбачено міжнародною практикою. Та МЗС інколи просто не володіє ситуацією.

Тоді Олександр Чалий заявив, що навіть за постреформеною Конституцією засади зовнішньої політики визначає парламент, керівництво зовнішньою політикою здійснює президент, а уряд тільки забезпечує її реалізацію — як колегіальний орган. У відповідь Костянтин Грищенко порадив не робити вигляд, буцімто політреформа нічого не змінила, і не чекати, що прем'єр просто виконуватиме те, що йому «спустять».

Експерти кажуть, що нинішній демарш з директивами є очевидним намаганням «головної зовнішньополітичної фігури» повернути собі вплив та хоч якось звести до єдиного знаменника зовнішньополітичну позицію різних гілок влади. Тож у найближчому майбутньому можна чекати нових скандальних «розборок».

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Хто стоїть за атаками на посольство і бібліотеку?

У Москві екстремісти атакували посольство України в РФ. У середу троє молодих людей кинули на територію посольства України три вибухові пакети. Як заявив у інтерв'ю «Голосу України» прес-секретар посольства Сергій Довбешко, о 17.00 на їхній території було підірвано петарди типу «Файер»: «Ніхто із співробітників посольства не постраждав».

За інформацією «Голосу України», «бомбометальників» міліція не затримала, хоча будинок посольства весь час охороняє цілий наряд...

А напередодні, 28 листопада о 17.30, біля входу до великого залу Бібліотеки української літератури в Москві пройшов пікет організованої групи молоді. Майже сто підлітків з емблемами руху «Місцеві» гордо стояли з плакатами: «Вам не посварити два братерські народи», «УНА-УНСОвський набрід терпіти не може наш нарід», «Москва — не притулок для сепаратистів».

Міліція повідомила журналістам, що пікет дозволено. Працівники бібліотеки спробували поговорити зі школярами 15—17 років. З'ясувалося, що вони не знають, біля якої установи проводиться пікет, не можуть пояснити мети свого перебування тут. Троє «дорослих» забороняли хлопцям розмовляти з журналістами і працівниками бібліотеки. Організатори пікету, котрі так і не назвалися, пояснили, що, за їхніми відомостями, в бібліотеці збираються українські націоналісти. Молодь поводилася дивно, від конкретної розмови ухилялася, забороняла робити відео- і фотозйомку пікету, вимагаючи «акредитації».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

■ ФОТОФАКТ

У Пакистані завершила роботу виставка озброєнь IDEAS—2006. Цьогоріч у ній взяли участь близько 230 компаній з понад 100 країн світу. На виставці була представлена і продукція підприємств оборонно-промислового комплексу України.

На знімку: українська експозиція на виставці IDEAS—2006.

Фото «Прес-КІТ».

Виховувати вихованість

Цими днями Український гуманітарний ліцей Київського національного університету імені Тараса Шевченка відзначає 15-річчя. Цей навчальний заклад по праву вважається флагманом шкільної гуманітарної освіти. Незважаючи на юний вік ліцею, серед його випускників вже є і міністри, і кандидати наук, і співаки, і журналісти. Це, зокрема, політик Юрій Павленко, співачки Катя Лель і Стереоліза, поетеса Ольга Германова, журналісти Наталка Фіцич, Лідія Таран.

Чотирнадцять років цей навчальний заклад очолює Галина Сазоненко. У фільмі, який був знятий про ліцей з нагоди ювілею, директор, сидячи між Юрієм Павленком та Катею Лель, сказала, що, маючи таких учнів, вона почувається щасливою людиною. Хоча у розмові з кореспондентом «Голосу України» розповіла, що нинішня освіта потребує вдосконалення. За її словами, щороку рівень підготовки дітей, які приходять до дев'ятого класу, щораз нижчий, а серед учнів стає дедалі менше романтиків, більше прагматиків.

Тетяна ПАСОВА.

Випускниця Українського гуманітарного ліцею.

Пташиний грип знову на порозі?

Кримський уряд вважає реальною загрозу виникнення на півострові нової епідемії пташиного грипу. Високопатогенний вірус можуть занести сюди дикі перелітні птахи, що мігрують із північних регіонів Росії, країн Західної Європи, Румунії й Угорщини.

«У Білогірському районі виявлено низькі титри специфічних антитіл до вірусу пташиного грипу, що свідчить про циркуляцію вірусу на півострові та є реальною загрозою виникнення хвороби», — зазначено в постанові уряду автономії «Про стан профілактики захворювань птахів високопатогенним грипом і невідкладні заходи підвищення її ефективності». Урядовці зобов'язали посилити контроль за продукцією птахівництва, що реалізується на ринках і в крамницях Криму. У Кабмін України направлено звернення з проханням виділити додаткові кошти на проведення дезинфекції. А керівникам регіонів рекомендовано забезпечити утримання свійських курей, гусок і качок у клітках.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Смольний просить петербуржців розповісти про найрозбитіші вулиці

Незвичайна акція стартує в Петербурзі. Оскільки погані дороги — одна з найбільших всеросійських проблем, комітет із благоустрою і дорожнього господарства сьогодні розпочинає акцію «Влаштуй ремонт на своїй вулиці».

«Ви щодня спотикаєтеся на міському тротуарі? Автомобіль трясеться на одній і тій самій вулиці? Ви втомилися ламати підбори об один і той самий вибій? А дорожньої бригади як не було, так і немає. Хочете, щоб ремонт був і на вашій вулиці?». Бажаючих розповісти про дорожні проблеми адміністрація просить заповнити форму на своєму порталі і повідомити точне місцезнаходження дороги або тротуару, які потребують ремонту.

Акція триватиме протягом місяця. П'ять адрес, що одержать найбільшу кількість нарікань, будуть включені в адресну програму ремонту. Щоправда, заявки на внутрішньоквартальні проїзди і двори прийматися не будуть, але петербуржці впевнені в ефективності рішення цієї проблеми в міських рамках.

Тетяна КРАВЧУК.

Санкт-Петербург.

Головне — тримати зв'язок

■ АКЦІЇ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

У Донецькій обласній бібліотеці для юнацтва відбулася презентація фотоальбому «Миротворча місія українського війська» (автор — фотокореспондент газети «Голос України» Олександр Клименко). Учасниками обговорення стали слухачі «Школи журналістського мистецтва», що організована під егідою парламентської газети та працює за участю наших партнерів — бібліотеки для юнацтва і міського молодіжного центру мистецтв «ЕкоАрт». Школярі і студенти дізналися більше про публікації «Голосу України» та про особливості журналістської праці. В анкетах юні слухачі «Школи» поділилися враженнями про книгу та поставили чимало запитань автору.

Учасником зустрічі став заступник начальника вузла зв'язку Східного територіального командування внутрішніх військ капітан Дмитро Образцов. Він розповів про завдання, які стоять перед військовими зв'язківцями, та схвально відгукнувся про висвітлення армійських тем на сторінках «Голосу України».

— Вміле управління частинами і підрозділами просто неможливе без сучасних засобів зв'язку, — зазначив Д. Образцов. — За кожним успіхом завжди стоять зв'язківці, роботу яких ми не помічаємо, коли зв'язок налагоджено, і почуваємося безпорадними, коли його немає.

Вузол зв'язку забезпечує телефонний, телеграфний, факсимільний, електронний та радіозв'язок із Головним управлінням внутрішніх військ МВС України і підлеглими частинами. Девізом підрозділу, який очолює капітан Тарас Хавлін, є гасло: «Кращим бути завжди». Успадкування кращих традицій поряд із іншими досягненнями дає можливість особовому складу підрозділу кілька років поспіль посідати гідне місце за службово-бойовими показниками та станом військової дисципліни.

— Як відомо, одним із напрямів реформування внутрішніх військ є поетапний перехід на комплектування військовослужбовцями за контрактом, — розповів «Голосу України» заступник начальника вузла зв'язку. — Наш підрозділ у цьому перспективному напрямку виконує план навіть із випередженням, адже більша частина особового складу (близько 85 відсотків) — саме «контрактники».

Варто відзначити ще одну особливість вузла зв'язку: майже половина військовослужбовців у ньому — жінки. Специфіка роботи телефоніста чи телеграфіста потребує копіткої праці, постійної уваги. А жінкам такі якості притаманні в більшій мірі, ніж сильній половині людства.

Ліна КУЩ,
Ірина ОЛЬШАНСЬКА.

На знімку: слухачів школи журналістського мистецтва зацікавили публікації «Голосу України».

Фото авторів.

Світова зірка упаковки

«Світовою зіркою упаковки» на міжнародному конкурсі виробників пакувальної продукції у Пекіні за вишуканий оригінальний дизайн та високу якість визнано пляшку «Союз-Віктан-лонгер». Її, як ще близько сотні найменувань елітної склотари, випускають на склозаводі ЗАТ «Консюмерс-Скло-Зоря», що у селі Зоря Рівненського району. Це не перша така нагорода — два роки тому такий само приз у швейцарському Базелі підприємство одержало за пляшку «Майстер Ай Пі».

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

■ СВІТ КОРОТКО

ЯПОНІЯ

Надсекретні дані — в Інтернеті

Інформація про персональний склад збройних сил США в Іраку випадково потрапила в Інтернет з комп'ютера, що належить молодшому лейтенанту ВПС Японії. Ці зведення стосуються ситуації червня і липня нинішнього року, однак влада припускає, що міг статися відплив і свіжіших даних. Крім того, в Інтернет потрапили фотографії командних постів усередині військово-повітряної бази в місті Наха і плани будинків. ВПС Японії мають доступ до таких даних, адже їхні літаки перекидають вантажі для збройних сил США в Кувейті та Іраку.

ЛІВАН

Протестуватимуть... мирно?

Ліванська опозиція, представлена шиїтським просирійським рухом «Хезболлах» і його союзниками, закликає своїх прихильників взяти участь у безстроковій мирній акції протесту. Вони вимагають зміни кабінету міністрів Фуада аси-Сеньйори і формування уряду національної єдності. Ліванська армія приведена в стан бойової готовності.

ФРАНЦІЯ

Саркозі хоче у президенти

Міністр внутрішніх справ Франції Ніколя Саркозі висунув свою кандидатуру на участь у президентських виборах 2007 року. 51-літній Саркозі став першим представником правого блоку «Союз за народний рух», котрий заявив про участь у передвиборних перегонах. Його суперниками можуть стати і найближчі союзники нинішнього президента Жака Ширака — прем'єр-міністр Домінік де Вільпен і міністр оборони Мішель Алліо-Марі, а також і сам 74-річний Ширак, який ще не прийняв рішення не балотуватися на третій термін.

США

Ціна помилки — два мільйони

Американський адвокат відсудив в уряду США 2 млн. дол. Брендона Мейфілда затримали агенти ФБР через вісім тижнів після вибухів у Мадриді. Приводом стало твердження ФБР, начебто відбитки пальців на сумці з вибухівкою збігаються з відбитками Мейфілда. Згодом іспанська поліція спростувала інформацію, а Мейфілд подав до суду на уряд і генпрокурора США. Він упевнений, що причина арешту — зміна його віросповідання на мусульманське незадовго до терактів. Крім незаконного арешту, Мейфілд звинуватив владу у прослуховуванні телефону і зажадав відшкодування збитків, заподіяних його майну під час затримання.

■ ВІТАННЯ

Чесно, сумлінно служити ідеалам правової держави

(Початок на 1-й стор.).

Обравши свою відповідальну професію, кожен із вас свідомо став людиною, яка чесно і сумлінно має служити високим ідеалам правової держави, бути взірцем чуйного ставлення і високого фахового рівня у відносинах з громадянами. Цим ви заслужили визнання і повагу в суспільстві як непохитні охоронці прав та свобод людини, законних державних інтересів.

Верховна Рада України і надалі ефективно сприятиме створенню необхідних законодавчих умов для вашої плідної діяльності, успішного виконання покладених на органи прокуратури важливих соціальних завдань, підвищення авторитету інституту прокуратури в державі.

Щиро бажаю вам доброго здоров'я, щастя і благополуччя, енергії і наснаги, нових здобутків у нелегкій прокурорській праці на благо людей і України.

З повагою,
Голова Верховної Ради України Олександр МОРОЗ.

Шановні працівники органів прокуратури України!

Щиро вітаю вас, людей, яким довірено справу виняткової державної і суспільної ваги, з п'ятнадцятою річницею утворення органів прокуратури України.

Верховенство Закону і Права має бути головним постулатом діяльності прокуратури, що випливає із завдань, які сьогодні стоять перед державно-правовими інституціями.

Ви, працівники прокуратури, стоїте на варті інтересів громадянина та держави, вам належить провідна роль у зміцненні законності та правопорядку, захисті прав і свобод людини.

Суспільство розраховує на ваші професіоналізм, чесність, порядність, сумління та принциповість. Переконаний, що ви й надалі гідно виконуватимете покладені на вас обов'язки, захищаючи конституційні надбання українського народу.

Тож дозвольте побажати вам у цей святковий та радісний день вагомих успіхів на професійній ниві, міцного здоров'я, щастя та добробуту! Нехай ваше життя буде сповнене здобутками в ім'я України, утвердження засад демократії, верховенства Закону і Права.

Зі святом вас.

Сергій МІЩЕНКО,
народний депутат України,
заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією.

Якщо залежати, то тільки від закону

(Початок на 1-й стор.).

Тож на прокуратуру були покладені досить різноплановi завдання: з одного боку, це повноваження із загального нагляду за додержанням і застосуванням законів (це положення, до речі, збереглося ще зі сталінських часів), а з другого, в умовах відсутності належно сформованої адвокатури органи прокуратури фактично мали виконувати її функції — приймати громадян, представляти їх інтереси в судах. Проте українська прокуратура не завжди відповідала поставленим перед нею завданням. На заваді цього стає чимало чинників: брак фінансування, через що прокурори нерідко позбавлені засобів здійснення своїх завдань, брак критеріїв ефективності діяльності прокуратури і, звичайно ж, кадрові питання. Адже у Законі «Про прокуратуру» від самого початку передбачено, що всі акти прокурорського реагування приймаються не прокуратурою як органом, а особисто прокурором — для того, щоб закріпити особисту відповідальність прокурора за свої рішення. На думку одного з авторів закону, прокурора Київської області Юрія Гайсинського, основна проблема прокурорів сьогодні полягає не у їх кваліфікації, а в тому, щоб стати внутрішньо вільними від особистих та фінансових чинників. В умовах, коли більшість прокурорів починали працювати за радянських часів, під «керівною і спрямовуючою силою» єдиної на той час партії, стати внутрішньо вільним — це проблема, яку може розв'язати лише час.

19 січня почне курсувати новий швидкісний потяг Київ—Кременчук

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Голодомор 1932—1933 років в Україні

Верховна Рада України **постановляє:**

вшановуючи пам'ять мільйонів співвітчизників, які стали жертвами Голодомору 1932—1933 років в Україні та його наслідків;

шануючи всіх громадян, які пережили цю страшну трагедію в історії Українського народу;

усвідомлюючи моральний обов'язок перед минулими та наступними поколіннями українців і визнаючи необхідність відновлення історичної справедливості, утвердження в суспільстві нетерпимості до будь-яких проявів насильства;

відзначаючи, що трагедія Голодомору 1932—1933 років в Україні офіційно заперечувалася владою СРСР протягом багатьох десятиріч;

засуджуючи злочинні дії тоталітарного режиму СРСР, спрямовані на організацію Голодомору, наслідком яких стало знищення мільйонів людей, руйнування соціальних основ Українського народу, його вікових традицій, духовної культури і етнічної самобутності;

співчуваючи іншим народам колишнього СРСР, які зазнали жертв внаслідок Голодомору;

високо цінуючи солідарність та підтримку міжнародної спільноти у засудженні Голодомору 1932—1933 років в Україні, що відображено в актах парламентів Австралії, Аргентинської Республіки, Республіки Грузія, Естонської Республіки, Італійської Республіки, Канади, Литовської Республіки, Республіки Польща, Сполучених Штатів Америки, Угорської Республіки, а також у розповсюдженій як офіційний документ 58-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН Спільній заяві з нагоди 70-х роковин Голодомору — Великого голоду 1932—1933 років в Україні, яку підписали Аргентинська Республіка, Азербайджанська Республіка, Народна Республіка Бангладеш, Республіка Білорусь, Республіка Бенін, Республіка Боснія і Герцеговина, Республіка Гватемала, Республіка Грузія, Арабська Республіка Єгипет, Ісламська Республіка Іран, Республіка Казахстан, Канада, Держава Катар, Киргизька Республіка, Держава Кувейт, Республіка Македонія, Монголія, Республіка Науру, Королівство Непал, Об'єднані Арабські Емірати, Ісламська Республіка Пакистан, Республіка Перу, Південно-Африканська Республіка, Республіка Корея, Республіка Молдова, Російська Федерація, Королівство Саудівська Аравія, Сирійська Арабська Республіка, Сполучені Штати Америки, Республіка Судан, Республіка Таджикистан, Туркменистан, Демократична Республіка Тимор-Лешті, Республіка Узбекистан, Україна та Ямайка, а також підтримали Австралія, Держава Ізраїль, Республіка Сербія і Чорногорія та 25 держав — членів Європейського Союзу;

виходячи з Рекомендацій парламентських слухань щодо вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932—1933 років, схвалених Постановою Верховної Ради України від 6 березня 2003 року № 607-IV, та Звернення до Українського народу учасників спеціального засідання Верховної Ради України 14 травня 2003 року щодо вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932—1933 років, схваленого Постановою Верховної Ради України від 15 травня 2003 року № 789-V, в якому Голодомор визнається актом геноциду Українського народу як наслідок зумисних дій тоталітарного репресивного сталінського режиму, спрямованих на масове знищення частини українського та інших народів колишнього СРСР;

визнаючи Голодомор 1932—1933 років в Україні відповідно до Конвенції від 9 грудня 1948 року про запобігання злочину геноциду та покарання за нього як цілеспрямований акт масового знищення людей, приймає цей Закон.

Стаття 1. Голодомор 1932—1933 років в Україні є геноцидом Українського народу.

Стаття 2. Публічне заперечення Голодомору 1932—1933 років в Україні визнається наругою над пам'яттю мільйонів жертв Голодомору, приниженням гідності Українського народу і є протиправним.

Стаття 3. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень зобов'язані:

брати участь у формуванні та реалізації державної політики у сфері відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу;

сприяти консолідації та розвитку української нації, її історичної свідомості та культури, поширенню інформації про Голодомор 1932—1933 років в Україні серед громадян України та світової громадськості, забезпечувати вивчення трагедії Голодомору в навчальних закладах України;

вживати заходів щодо увічнення пам'яті жертв та постраждалих від Голодомору 1932—1933 років в Україні, в тому числі спорудження у населених пунктах меморіалів пам'яті та встановлення пам'ятних знаків жертвам Голодомору;

забезпечувати в установленому порядку доступ наукових та громадських установ і організацій, вчених, окремих громадян, які досліджують проблеми Голодомору 1932—1933 років в Україні та його наслідки, до архівних та інших матеріалів з питань, що стосуються Голодомору.

Стаття 4. Держава забезпечує умови для проведення досліджень та здійснення заходів з увічнення пам'яті жертв Голодомору 1932—1933 років в Україні на основі відповідної загальнодержавної програми, кошти на виконання якої щорічно передбачаються в Державному бюджеті України.

Стаття 5. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

1) визначити статус і функції Українського інституту національної пам'яті та забезпечити його утримання за рахунок коштів державного бюджету як спеціального уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері відновлення та збереження національної пам'яті Українського народу;

2) у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

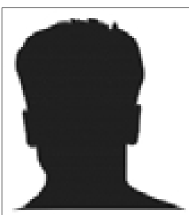
забезпечити перегляд і скасування органами виконавчої влади прийнятих ними нормативно-правових актів, що не відповідають цьому Закону;

3) вирішити в установленому порядку за участю Київської міської державної адміністрації питання щодо спорудження у м. Києві до 75-х роковин Голодомору 1932—1933 років в Україні Меморіалу пам'яті жертв голодоморів в Україні.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
28 листопада 2006 року.
№ 376-V.

Генерали для слідства «поза зоною досяжності». Хоч один бігає, а другий лежить

Не завжди точний у своїх обіцянках Микола Мельниченко цього разу дотримав слова: передав тимчасовій слідчій комісії Верховної Ради з розслідування справи Гонгадзе два диски із записами підслуханих у кабінеті Леоніда Кучми розмов, що досі не оприлюднювалися. Сам колишній майор, виступаючи на позавчорашньому засіданні комісії, пояснив: ці «томи його творчості» датовані 2001, 2002 та 2004 роками і фіксують розмови «людей Кучми», які намагалися підкупити автора, щоб уникнути «відповідальності за злочини». З цього можна зрозуміти, що невтримний потяг до «цифрової стенографії» в допитливого екс-охоронця не зник і в добровільно-примусовій відставці з попередньої офіційної служби: схоже, кожне апчхи співрозмовників він любовно намотує на диктофон. А щоб ніхто не сумнівався в достовірності нових «нотаток», Мельниченко попросив парламентську комісію звернутися з листом до конгресу США для проведення фоноскопічної експертизи записів із залученням міжнародних експертів і навіть висловив готовність надати для цього оригінали носіїв — чипи та диктофони.

Поклопотався невсипущий власник фоноколекції і про нового слідчого у справі Гонгадзе — Харченка: після розмови з ним у Миколи склалося враження, що той «живе на зарплату». Тобто на відміну від інших, за висновком Мельниченка, він «поки що не є заангажований», тому-то комісії й потрібно ініціювати заходи безпеки для унеможливлення тиску на пана Харченка.

До речі, багато кого цікавить, на яку «зарплату» живе сам екс-майор: принаймні перельоти над океаном коштують недешево. А днями Микола знов вирушає в міжконтинентальну подорож для святкування дня народження доньки і повернеться зі США в Україну після нового року, щоб і далі брати участь у розслідуванні справи Гонгадзе.

Крім «бенефісного» Мельниченка, на засіданні комісії заслухали лікарів госпіталю МВС, де вже п'ять років перебуває в комі ще один фігурант справи — колишній керівник апарату міліцейського відомства генерал Едуард Фере. Медики ствердили, що їхній пацієнт ніколи не прийде до тями, оскільки в нього відмерла кора головного мозку. І перед цим «летальним» прогнозом безсилий будь-який слідчий: швидше можна сподіватися на свідчення «довгоногого» Пукача, ніж на присутнього, але нерухомого другого генерала.

У розмові з журналістами голова тимчасової слідчої комісії Володимир Мойсик визнав, що цей орган — «чиста фікція», бо не має жодних процесуальних прав і може лише аналізувати матеріали, котрі дають йому з доброї волі. Одне слово, хоча парламентським слідчим довіряють більше, ніж прокурорським, комісія є всього-на-всього «щукою в річці, щоб карась не дрімав». Не дуже оптимістично, але факт.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

«Хотіла бути схожою...»

■ СЛОВО ПРО ВЧИТЕЛЯ

«Я обрала спеціальність вчителя-логопеда завдяки своїй вчительці, бо дуже хотіла бути схожою на неї. І це не дивно, бо тільки наша вожата могла так цікаво організувати і провести військово-спортивну гру, незабутні поїздки в підшефну школу-інтернат Чорнобиля, незрівнянні виступи перед шефами-комсомольцями «Електронмашу». Нам завжди було цікаво і весело з нею.

Дуже часто згадую свою вожату. Розповідаю про неї вже дорослому сину і шкодую, що в його шкільному житті не було такої наставниці.

Ірина ШАЛАГАН (РОМАНЮК), випускниця 1986 року».

«Чи завжди навчання в початковій школі яскраве, незабутнє?

У мене воно було саме таким. Бо моя перша вчителька заохочувала нас до навчання походами і поїздками. Ми всі прагнули добре вчитися, щоб піти на екскурсію, під час якої наш клас згуртовувався.

І сьогодні бачу однолітків у художньому музеї російського мистецтва, в дендропарку Олександрія (Біла Церква)...

Наталя ПАСТУШЕНКО, випускниця 2001 року».

«Завдяки вчительці свої перші роки у школі я згадую з теплом та легким смутком. Адже їх не повернути...

Не повернуться ті години, коли ми долали кілька кілометрів лісом, щоб потрапити у повоєнний дот.

Для нас це була справжня пригода. Блукання з ліхтариком лабіринтами та спуск у підземні коридори, найсмачніший обід на галявині — хіба це забудеться?

Я впевнена, багато моїх однокласників поділяють мою думку. У кожного з нас залишилися кумедні фото, зроблені власноруч. На них зафіксовані Трипілля, куди ми ходили катером; Боярка, де відвідали музей Островського; Білогородка... де знаходиться вищезгаданий дот.

Що ще сказати? Хіба що «щиро дякую»!

Олена ТОКАР, випускниця 1996 року».

Ці душевні спогади — про Ольгу Соломонюк, учителя-методиста, відмінника освіти, лауреата конкурсу «Творчість освітян», наукового кореспондента Інституту педагогіки АПН.

Вона 18 років працює в столичній гімназії східних мов №1. Її «технологія» навчання зацікавила колег з інших закладів...

Третьокласники виходять по черзі до дошки, на якій — мапа України. В руках у кожного — маленьке сердечко з паперу. Учень, розповівши про свою малу батьківщину і відповівши на запитання вчительки, прикріплює його символ на карту. Тим самим віддає серце Вітчизні.

...Зустріч дітей сільської школи та столичної гімназії. Використання вчителем Соломонюк інтерактивних технологій. Для дітвори це — цікаві ігри, мандрівка станціями «Пісенна», «Театральна», «Інтелектуальна», «Зроби сам» тощо.

Сценарій свята, проведення екскурсії, захист проекту (з першого класу!), заняття з дітьми в гуртку, участь у семінарах і залучення учнів до активної участі в конкурсах, фестивалях. А ще — публікації у періодичних виданнях (дитячих і дорослих, зокрема педагогічних), творчі зустрічі і контакти з колегами, письменниками, співаками, композиторами, колишніми вихованцями, які вже приводять до Ольги Вікторівни своїх дітей. Цим жила і живе київська вчителька.

30 років працює вона в школі, з них 26 — з найменшими. Закінчивши школу і не вступивши до педучилища (кілька сотих бала не добрала!), починала лаборантом. Хотіла піонервожатою, та вік не дозволяв. З колбами, пробірками, реактивами «спілкуватися» творчій натурі було нецікаво. Та вже не могла зрадити мрії — стати вчителем. Пригадує, як сусідських дітей захищала і... навчала. Її підшефні поважали веселу і добру старшокласницю, слухалися її. І навіть друга невдача (знову не вистачило балів!) не зупинила її. Втім, з такими оцінками можна було йти до іншого вузу, що й радили рідні та друзі, але де там!

А тут запропонували місце вожатої в школі-інтернаті №1 (з вивченням китайської мови). Не пішла, побігла писати заяву. Ось де можна спілкуватися з дітьми до ночі. Тепер колеги і діти називали її Ольгою Вікторівною. У скрутну хвилину вислухати і порадити, допомогти, чим може — такою запам'ятали її діти.

У вуз Ольга, звісно, вступила, була старостою курсу. І по сьогодні без неї не обходиться жодна зустріч випускників, хоч минуло вже 20 років. Тож кожні п'ять літ однокурсники чекають на свого головного організатора. Оля зателефонує, нагадає, збере всіх.

Її кредо — опановувати нові технології, не тільки навчати, а й навчатися самій, вдосконалюватися. Тому нещодавно пройшла тренінги з превентивного навчання, впроваджує в життя проектну педагогіку.

У 1999 році в гімназії східних мов №1 відкрився шкільний музей історії українського війська, який Соломонюк і створила. Відвідують його не тільки учні гімназії, а й діти міських шкіл...

Світлана КУШНІРУК.

Київ.

Фото автора.

Влада не оцінила вчинок

■ ТРИВОЖНИЙ ДЗВІНОК

Щоб «зам'яти» НП, на початку року чиновники клялися не залишити в біді потерпілих, поліпшити технічний стан закладу, встановити нову водонапірну вежу. Але незабаром про лихо забули. Якщо морози нинішньої зими знову вдарять з колишньою силою, школа в селі Береки закриється.

Тут історію України знову викладає Михайло Кригін. А у січні нинішнього року він мало не загинув під час ремонту шкільної котельні.

Через небувалі морози могла вийти з ладу система теплопостачання. Кілька днів школа чекала допомоги від районної влади і відповідних служб. Але в сільську глибинку ніхто не поспішав. Учителі вирішили рятувати школу самостійно. Кілька робітників, жителі села, директор Іван Спірін і Михайло Кригін взялися розморожувати труби газовим пальником. Саме тоді і вибухнув балон, педагогам відірвало ноги. Курс лікування не закінчився, але Кригін з'явився в рідних стінах напередодні навчального року. Треба було навести порядок у музеї, який сам створював кілька років, підготувати навчальний план.

Сьогодні він працює два дні на тиждень. Більше не дозволяють лікарі, наполягаючи на подальшому лікуванні. Викладає уроки в п'ятому та одинадцятому класах. В інших — його дружина, Лідія Кригіна, вчитель російської мови, берегиня і вірний помічник.

Директор школи позбувся обох ніг, вчителю історії одну ногу ампутували до коліна, другу вдалося врятувати. Спірін зі школи звільнився, йому дали квартиру. Кригіну ж, вирішили чиновники, квартиру давати не варто. А жити у селі йому протипоказано. Отже, вихід один — до дітей.

Історик змирився з долею: батько війну пройшов, сусіди-ветерани без рук, без ніг. Але жили... А ось за справу прикро. Адже постраждав за школу — і така байдужість до неї.

Після НП у ЗОШ приїжджав керівник облдержадміністрації, районна влада бігала по селу, обіцяючи дітям організувати харчування, водозабірну станцію побудувати тощо. А що маємо? Дах як протікав, так і тече. Вікна, як і раніше, затягнуті целофаном...

Найімовірніше, цієї зими школярам у Береках знову буде холодно, а, отже, вчителям знову доведеться думати над тим, як врятувати школу, як зігріти дітей. Чи жертвуватимуть вони своїм здоров'ям, знаючи, що цього можновладці не оцінять?..

Микола КОСИЙ.

Первомайський район Харківської області.

■ ПІДВОРІТТЯ

Біди уникнути ще можна

Тримає пальцями цигарку звичну,
Розкурює і пухкає димком
Створіння надзвичайно симпатичне —
Дівча, якому пити б молоко...
П'ятнадцять чи
шістнадцять їй від сили,
Можливо,
першокурсниця вона.
«Кинь, дівчинко! —
хотілося щосили
Їй крикнути, —
твоя ж колись вина
У тому буде,
що дитя народиш
Неповноцінне,
хворе назавжди.
Майбутньому своєму
зле ти робиш,
Уникнути
не зможеш ти біди!
Легені, бронхи,
горло — все страждає
В людини,
що вживає нікотин.
І не лише для неї
це біда є —
На інших діє
цигарковий дим,
Забруднює
оточуючий простір,
Його вдихають люди — не курці,
І це їм шкодить. Бач, які непрості
Ці «іграшки з димком» в твоїй руці.
Ти дівчина. Майбутня жінка. Мати.
Прекрасна стать. Об'єкт любові ти.
І хтось тебе захоче цілувати,
Та дим — це не жіночі аромати.
Від тебе хлопець поспішить піти.
І щастя втратиш
у цю мить, можливо.
Скоріше ти отруту
викинь ту!
Візьми у пам'ять
істину важливу:
Вживають нікотин і наркоту
Лиш самовбивці.
Бо себе вбивають
Повільно, непомітно —
не за раз.
І хворими себе не відчувають,
І їх, на жаль,
багато серед нас.
Та не поповнюй, люба,
їх ряди.
Повір — тоді уникнеш
ти біди».

Віолетта ДВОРЕЦЬКА, заслужений вчитель України.

Київ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ ЩОДЕННИК

Досить гратися в мови!

Нещодавно я стала свідком бійки в автобусі. Сутичку затіяв хлопець, якому не сподобався сусід, що розмовляв державною мовою. Один із пасажирів прокоментував: «Вот до чего доводят политические игры в стране!».

Й справді, за таке неподобство в суспільстві ми повинні, на мою думку, дякувати колишнім та нинішнім «правителям» держави, які завдяки мовній проблемі заробляють дивіденди на виборах. Деякі партії саме на цьому будували виборчі кампанії.

Цьогорічні парламентські перегони не були винятком. Дюжина партій із 45 поставили мовне питання на перше місце в передвиборній програмі. І що в результаті? Боляче, що наші політики не зближують людей, а розганяють їх по таборах.

«Досить нас ділити на бандерівців чи москалів, західняків чи східняків. Ми — українці. Ми єдина нація. Ми народ України — єдиної та неподільної».

Ці слова В'ячеслава Чорновола варто пам'ятати всім, надто політикам.

Юлія МИХАЙЛЮК, студентка I курсу факультету журналістики Міжнародного університету.

Київ.

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Погодилися, та не у всьому

Комітет з питань науки і освіти на черговому засіданні розглянув пропозиції Президента до Закону України «Про захист персональних даних». Глава держави вважає, що ухвалений Верховною Радою закон не узгоджується з Конституцією України та міжнародно-правовими актами і містить низку суперечностей. На думку Президента, введення закону в дію призведе до порушення конституційних прав людини та невиконання взятих країною міжнародних зобов'язань. У зв'язку з цим Президент пропонує закон відхилити і розробити інший.

Членами комітету прийнято рішення внести зазначений закон на розгляд парламенту та рекомендувати за результатами розгляду направити його на доопрацювання з урахуванням зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи.

Комітет розглянув пропозиції Президента до Закону України «Про внесення зміни до Закону України «Про реструктуризацію заборгованості з виплат, передбачених статтею 57 Закону України «Про освіту» педагогічним, науково-педагогічним та іншим категоріям працівників навчальних закладів» щодо посадових окладів педагогічних працівників».

21 грудня 2005 року законопроект розглянула Верховна Рада в першому читанні і прийняла за основу, а 15 березня 2006 року — ухвалила в цілому.

6 квітня 2006 року законопроект повернуто до Верховної Ради з пропозиціями Президента стосовно його повторного розгляду і скасування.

Народні депутати України — члени комітету одностайно наполягають на необхідності неухильного виконання законодавства про освіту.

Комітет обговорив проект закону про внесення змін та доповнень до деяких законодавчих актів України (щодо пільг для професійно-технічних навчальних закладів) та рекомендував Верховній Раді прийняти його за основу.

Члени комітету обговорили два законопроекти з внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік». Обидва стосуються видатків Міністерства освіти і науки.

Проектом передбачено виділення коштів у 2006 році у сумі 13,8 млн. грн. з резервного фонду на ремонт та реконструкцію аварійно-небезпечних об'єктів професійно-технічних навчальних закладів.

Галузь стане самодостатньою

■ **АКТУАЛЬНІ ІНТЕРВ'Ю**

Питання соціального захисту інвалідів в Україні стає дедалі актуальнішим і неабияке значення в цьому відіграє забезпечення населення протезно-ортопедичними виробами, засобами пересування та реабілітації. Це підтверджує невтішна статистика, за якою кількість людей, які потребують протезно-ортопедичної допомоги, невпинно зростає.

Сьогодні держава має розгалужену мережу казенних та державних підприємств, розташованих майже в кожному обласному центрі, які виготовляють більшу частину протезно-ортопедичної продукції та входять до складу Промислового об'єднання «Укрпротез» Міністерства праці та соціальної політики України. ПО «Укрпротез» об'єднує в своєму складі Український НДІ протезування, протезобудування та відновлення працездатності, 16 державних та казенних протезно-ортопедичних підприємств, ДП «Центр сертифікації технічних засобів реабілітації та послуг», за останні декілька років в якості асоційованих членів до складу об'єднання увійшли три підприємства інших форм власності. Промислове об'єднання забезпечує єдину науково-технічну політику в протезно-ортопедичній галузі, спрямовану на підвищення якості та функціональності виробів.

3 грудня світова громадськість відзначатиме Міжнародний день інваліда. Оцінку державній політиці у цьому напрямку можна дати, оглянувши виставку, присвячену цьому дню, яка триватиме з 1 по 3 грудня в Українському домі. Про досягнення і перспективи протезно-ортопедичної галузі розповідає гендиректор ПО «Укрпротез» **Владислав ЦІЛИНА.**

— Владиславе Володимировичу, скільком людям ви надали допомогу і як її сьогодні можна отримати?

— Щорічно протезно-ортопедична допомога надається понад 700 тис. інвалідам, ветеранам війни та праці, дітям, пенсіонерам. Номенклатура виробів для інвалідів досить широка. До неї входять протези, тутори верхніх і нижніх кінцівок, корсети, бандажні вироби, ортопедичне взуття, що виготовляються за індивідуальними замовленнями, а засоби пересування та малої механізації, взуття на протези та інші вироби — серійно та з урахуванням потреб клієнта. Всі підприємства об'єднання мають медичні відділи з амбулаторним прийомом, стаціонарами первинного і складного протезування. В стаціонарі пацієнтам допомагають підготуватися до протезування, проводять саме протезування, вчать користуватися протезно-ортопедичними виробами, зробити перші кроки.

Ми зобов'язані дбати, щоб усі, хто цього потребує, вчасно отримували сучасні, зручні протези та засоби пересування, могли (за потреби) швидко їх відремонтувати, мали можливість пройти медичне обстеження.

Якщо вести мову про якість послуг, їх адресність та наближеність до пацієнта, то на підприємствах є виїзні медико-технічні бригади. Вони здійснюють прийом з виїздом на місце, що дає можливість людям з особливими потребами отримувати протезно-ортопедичну допомогу і в найближчому населеному пункті, і безпосередньо за місцем проживання.

Крім того, три роки тому впроваджено електронну систему контролю за виготовленням та видачею протезно-ортопедичних виробів — єдиний банк даних ПО «Укрпротез». Це дало змогу забезпечити адресність протезно-ортопедичної допомоги. Тепер ми можемо оперативно отримувати персоніфіковану інформацію стосовно термінів обслуговування кожного клієнта та контролювати ефективність використання коштів держбюджету на соціальний захист інвалідів.

Наприклад, ортопедичне взуття виробляють 90 відсотків державних підприємств об'єднання. Діти до 18 років, пенсіонери і всі пільгові категорії отримують таке взуття безоплатно. Ми постійно вдосконалюємо технологію, прагнемо, щоб взуття було красиве за дизайном і відповідало специфічним потребам клієнта.

— А щоб ви порадили: де краще протезуватися — в державній чи приватній структурі?

— Це — вибір кожного. Людина (у процесі лікування в клініці або на виході з неї) має можливість отримати консультацію представників галузі та самостійно обрати підприємство, де їй проведуть протезування.

Але тут слід враховувати наступний етап — обслуговування в стаціонарі протезно-ортопедичного підприємства. Такі стаціонари є тільки на державних протезно-ортопедичних підприємствах, жодне приватне власного стаціонару не має.

І цим державні підприємства вигідно відрізняються. На підприємствах об'єднання пацієнт отримує тимчасовий протез, який в процесі медичного супроводу й аналізу виготовляється для кожного пацієнта індивідуально, потім саме протезування, після чого проводиться реабілітація — фізична й психологічна: людину вчать користуватися протезом.

Люди, як правило, прив'язані до конкретного лікаря, а не підприємства. Головне, що інвалід може самостійно обирати і лікаря, і підприємство, де йому буде виготовлено необхідний виріб.

За останні декілька років на вітчизняному ринку протезно-ортопедичних послуг з'явилося чимало підприємств недержавної форми власності, близько 30 з них виконують державне замовлення, і з кожним роком їх стає дедалі більше.

— Протезно-ортопедична допомога надається за державні кошти. Чи є протезування у приватній структурі безоплатним?

— Держава забезпечує всіх, хто цього потребує, безплатними протезами, і замовити такий протез можна і на державному, казенному підприємстві, і на приватному. Для цього потрібно мати офіційно підтверджену інвалідність (довідку МСЕК) та паспорт. В окремих випадках, коли людина потребує складного протезування, вона може звернутися до Фонду соціального захисту інвалідів. Протезування також може профінансувати Фонд страхування від нещасних випадків. Але, звичайно, це не забороняє будь-кому купувати протезно-ортопедичну продукцію за власні кошти.

Сьогодні є інша проблема — вартість протезування, яка може змінюватись залежно від того, які комплектуючі та матеріали використано.

В умовах постійного дефіциту бюджетних коштів, з метою забезпечення максимальної кількості інвалідів, казенні (державні) підприємства змушені випускати недорогі, однак достатнього рівня функціональності та якості вироби. Економія бюджетних коштів відбувається також за рахунок того, що підприємства користуються затвердженими нормами витрат матеріалів, сировини, робочого часу, заробітної плати. Видача виробів здійснюється суворо за медичним призначенням з найоптимальнішою комплектацією; встановлено суворий контроль за накладними витратами державних та казенних підприємств; здійснюється контроль за правильністю формування собівартості та ціни виробів. Унаслідок цих заходів ПО «Укрпротез» досягає певної економії бюджетних коштів, за рахунок яких інваліди додатково забезпечуються протезно-ортопедичними виробами, інвалідними візками. Так, наприклад, на Львівському підприємстві було додатково запущено 711 інвалідних візків на суму 1,8 млн. грн.

— Враховуючи, що забезпечення пільгових категорій населення технічними засобами реабілітації здійснюється за державні кошти, конкуренція між протезно-ортопедичними підприємствами за право виконувати це замовлення постійно загострюватиметься. Як ПО «Укрпротез» захищає інтереси державних і казенних підприємств?

— Сьогодні потреба посилення впливу наших підприємств на ринку комплектуючих до технічних засобів реабілітації постала особливо гостро. Бо лише два підприємства об'єднання — ДП Завод «Імпульс» та Харківське ДДПП — там присутні. Значний сегмент цього ринку належить іноземним (Німеччина, Росія) виробникам, а також приватним вітчизняним підприємствам. Тому ми повинні подбати про нарощування випуску державними та казенними підприємствами комплектуючих до протезів.

Проектом державного бюджету на 2007 рік передбачено виділення коштів на впровадження інвестиційних технологій у виробництво технічних засобів реабілітації, в тому числі 20 млн. грн. — на організацію виготовлення сучасних комплектуючих для протезів.

Щодо розширення виробництва, то це цілком можливо: за рахунок збільшення випуску віт-

Директор УкрНДІпротезування Антоніна САЛЄЄВА: Для повернення людям з фізичними вадами впевненості у собі потрібен комплексний фаховий підхід до процесу реабілітації

Інститут, який ставить

Інвалідність — це біль і страждання, втрата впевненості у власних силах і повна безперспективність подальшого життя... На щастя, ці гнітючі настрої змінюються, коли інвалід зустрічається з людьми, які покликані допомагати стражденним і знедоленим.

У післявоєнні роки, у січні 1946-го, був створений УкрНДІпротезування, головним завданням якого стало надання кваліфікованої протезно-ортопедичної допомоги людям, скаліченим війною. За короткий час для інвалідів були створені різноманітні конструкції протезів. Протягом десятиліть змінювалися та розширювалися завдання цієї значущої науково-дослідної інституції, але розробка та удосконалення конструкцій протезно-ортопедичних виробів та реабілітаційних заходів завжди залишалися незмінною і головною темою УкрНДІ протезування.

Основні напрями діяльності УкрНДІпротезування сьогодні — медико-соціальна реабілітація інвалідів, конструювання протезно-ортопедичних виробів, модифікація полімерних матеріалів для виготовлення протезів, розроблення виробничих технологій, комп'ютерної оцінки стану опорно-рухового апарату, навчальних і методичних посібників з підготовки фахівців для протезної галузі.

Ефективно впроваджуючи у виробництво власні конструкторські розробки на новітні технології, що відповідають міжнародним стандартам, колектив наукового закладу зробив значний внесок у розвиток вітчизняної галузі протезування. Про досягнення та перспективи УкрНДІпротезування розповідає директор інституту Антоніна САЛЄЄВА.

— Антоніно Денисівно, наскільки наукова діяльність УкрНДІпротезування визначає сьогодні роботу протезної галузі?

— Уся діяльність клінічних і науково-технічних підрозділів інституту спрямована на вдосконалення та підвищення рівня реабілітаційних заходів, створення та впровадження в протезну промисловість досконаліших функціональних технічних засобів реабілітації, зокрема протезів, ортезів для дітей і дорослих з різними дефектами та захворюваннями опорно-рухового апарату. І маю сказати, що з цим завданням колектив УкрНДІпротезування справляється успішно. Так, за 2000—2005 роки нами виконано 47 науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, у результаті чого вітчизняна протезна галузь впровадила у виробництво високофункціональні конструкції протезно-ортопедичних виробів із модифікованих вітчизняних полімерних матеріалів, вузлів і напівфабрикатів. У 2006-му спеціалістами інституту вдосконалено 10 конструкцій протезів для реабілітації з дефектами верхніх кінцівок, розроблено конструкції протезів нижніх кінцівок для пацієнтів з високим ступенем мобільності та відпрацьовано технології їх виготовлення із застосуванням нових видів вузлів. А для осіб похилого віку з остеоартрозом колінних суглобів удосконалено конструкції ортезів, які дають змогу підвищити рухомість суглобів та знизити болісні відчуття. Нашими фахівцями також розроблено конструкції ортезів, що забезпечують надійність так званої підкосостійкості. Це дозволить поліпшити якість ортезування пацієнтів з паралічами та парезами нижніх кінцівок, розсіяним склерозом, недостатньою стійкістю в колінному суглобі, спричиненних м'язовою спастичністю контрактур.

Для підвищення ефективності реабілітації дітей з наслідками ДЦП впроваджено методику, яка передбачає в комплексі з раціональним ортезуванням застосування апаратів, що забезпечують еквівалентну ходьбу, та динамічних параподіумів. Завдяки цим апаратам краще відновлюються функції м'язової, кістково-суглобної та кардіореспіраторної систем і лежачі пацієнти можуть швидше піднятися. Поліпшення ж фізичного стану позитивно впливає на розвиток інтелекту та пам'яті дитини. Оцінку якості реабілітаційних заходів здійснює наша лабораторія біомеханічних досліджень, до речі, одна з найбільших в Україні. Завдяки поповненню технічної та дослідницької бази лабораторії сучасними високоінформативними апаратно-програмними комплексами ця робота відповідає кращим світовим стандартам.

— Свого часу було багато нарікань на низьку якість технічних засобів реабілітації через відсутність сучасних матеріалів і комплектувальних. Що зроблено науковцями для виправлення ситуації?

— У 2001 році за підтримки Міністерства праці і соціальної політики на базі нашого НДІ було створено галузеву випробувальну лабораторію. Починали з випробувань деталей і вузлів протезів кінцівок на восьми одиницях устаткування. Тепер працюємо на більш як 30 видах атестованого за міжнародними стандартами спеціалізованого обладнання, що забезпечує проведення сертифікаційних досліджень майже всіх видів технічних засобів реабілітації, у т. ч. крісел колісних і взуття, що виготовляються підприємствами різних форм власності.

Наступним кроком стало створення міністерством галузевої системи сертифікації, спрямованої на підвищення конкурентоспроможності вітчизняної протезно-ортопедичної продукції на зовнішньому ринку. Створили базу нормативно-технічної документації, що регламентує випуск технічних засобів реабілітації. Наприклад, лише цього року розроблено десять державних стандартів на окремі види технічних засобів реабілітації, велику кількість технічних умов і технічних описів та технологічних процесів. А взагалі, сьогодні уже набрали чинності 29 державних стандартів, 18 стандартів — на стадії розробки та погодження.

Цього року випробувальною лабораторією УкрНДІпротезування спільно з Центром сертифікації технічних засобів реабілітації розпочато сертифікацію протезно-ортопедичних виробів, що гарантуватиме їх надійність. А в комплексі все це сприятиме підвищенню якості продукції, впорядкує нормативно-технічну базу підприємств і підготує їх до ліцензування на право надання протезно-ортопедичних послуг відповідно до вимог Закону «Про реабілітацію інвалідів в Україні».

Конкурентоспроможність будь-якої продукції, й протезної зокрема, залежить від ефективності нових розробок та їх відповід-

чизняного обладнання для протезно-ортопедичних підприємств. Сьогодні тільки Харківське КЕПОП та Харківське ДДПП випускають сучасне обладнання (робоче місце взуттєвика, фрезерні станки тощо). Протягом року державними та казенними підприємствами ПО «Укрпротез» виготовлено продукції та надано послуг, що не фінансуються з державного бюджету, на суму більш як 10,0 млн. грн.

— Успіх будь-якої діяльності залежить від впровадження новітніх технологій, кваліфікованого персоналу та сучасної виробничої бази. Що зроблено за останній час у галузі для поліпшення якості продукції та послуг?

— Згідно з програмою переоснащення підприємств ПО «Укрпротез» у 2005 році за рахунок коштів Фонду соціального захисту інвалідів замінено 552 одиниці морально та фізично застарілого устаткування на взуттєвих та протезно-ортопедичних дільницях підприємств. У поточному році підприємствами об'єднання впроваджено у виробництво близько 30 нових моделей ортопедичного взуття, які мають сучасний та зручний дизайн. Випускаються нові моделі бандажів та корсетів поліпшеної конструкції із застосуванням сучасних матеріалів, підвищується якість та функціональність виробів.

— Як впливає на ці процеси вітчизняна наука?

— Відомий Український науково-дослідний інститут протезування, протезобудування та відновлення працездатності займається науковими розробками та впровадженням нових видів продукції, питаннями сертифікації продукції та акредитації підприємств галузі.

У клініці Інституту є стаціонар на 300 ліжок, де люди можуть отримати допомогу у разі складного протезування. Спільно з фахівцями Інституту створено навчальні програми для працівників галузі.

Також за участю фахівців Інституту розроблено низку заходів, якими передбачено сертифікацію продукції протезно-ортопедичних підприємств, розроблення національних (гармонізованих з міжнародними) державних стандартів якості, організацію роботи лабораторій для проведення випробувань за методиками міжнародної стандартизації ІСО.

— Хотілося б також почути від вас, як керівника «Укрпротезу», і про плани на найближчу перспективу.

— Найважливішим завданням ПО «Укрпротез» на сьогодні є створення потужної галузі, яка стане самодостатньою і матиме вихід на зарубіжні ринки.

Завдяки підтримці Міністерства праці як органу, що забезпечує реалізацію соціальної політики в державі, нам вдається гармонізувати виробництво технічних засобів реабілітації з вимогами міжнародних стандартів, що дасть можливість істотно підвищити якість виробів, розширити номенклатуру товарів і послуг для надання допомоги інвалідам України. Проектом державного бюджету України на 2007 рік передбачено виділення 77,0 млн. грн. на приведення протезно-ортопедичних підприємств до вимог ІСО, а також близько 100,0 млн. грн. — на впровадження нових інвестиційних технологій у виробництво технічних засобів реабілітації та їх комплектуючих.

Розуміння державою проблем галузі, підтримка вітчизняного товаровиробника у такому важливому соціальному напрямі дасть можливість підприємствам галузі, в недалекому майбутньому, конкурувати і на українському, і на зарубіжних ринках технічних засобів реабілітації із знаними світовими виробниками. Особливо це стосується засобів пересування та комплектуючих до протезів.

Для вирішення цього завдання ПО «Укрпротез» готове до співпраці з усіма зацікавленими підприємствами, адже об'єднання зусиль прискорить розв'язання соціальних проблем у нашій країні.

Вів розмову
Борис СОМАРІН.

на ноги

ності науково-технічному прогресу. Розроблення спеціалістами інституту нових модифікацій механізмів і вузлів до протезів, устаткування для дослідження опорних реакцій людини, в тому числі і на протези з вітчизняних термопластичних матеріалів і технології виготовлення на їх основі протезно-ортопедичних виробів дало змогу майже на 70 % забезпечити протезну промисловість вітчизняними напівфабрикатами та комплектувальними. Це значно знизило залежність від іноземного виробника та позитивно вплинуло на вартість виробів.

— Розкажіть детальніше про спеціальні реабілітаційні комплексні програми для різних груп ваших пацієнтів.

— Багаторічний досвід роботи переконав нас: щоб повернути людям з обмеженими фізичними можливостями впевненість у собі, потрібен комплексний фаховий підхід до процесу реабілітації. Кілька років тому в УкрНДІпротезування було створено новий науково-практичний підрозділ — реабілітації пацієнтів з дефектами опорно-рухового апарату. Науковці та практики поставили перед собою мету — розробити спеціальні реабілітаційні комплекси для конкретних груп пацієнтів, а для особливо складних первинних пацієнтів — індивідуальні програми реабілітації. Для створення умов безбар'єрного перебування пацієнтів з ураженнями опорно-рухового апарату розпочато підготовчі роботи з реконструкції клінічного корпусу. Вже маємо певні результати: для чотирьох груп пацієнтів відпрацьовано спеціальні комплекси реабілітаційних заходів — посттравматичний, геріатричний, відновного та дитячого лікування, що відповідають профілям відділень клініки. Ці комплекси поєднують діагностичні та фізіофункціональні дослідження; підготовку до протезування (фізіотерапевтичні процедури, лікувальну й адаптаційну фізкультуру, розробку контрактур); навчання інвалідів навичок користування протезом; побутову адаптацію. Окрім того, нам вдалося створити унікальну (єдину в Україні) діагностичну базу, що використовується для формування банку даних функціональних можливостей інваліда «до» і «після» реабілітації. Завдяки цьому він отримує рекомендації щодо фізичних навантажень, які мають обов'язково враховуватися при виборі майбутньої професії.

У наших найближчих планах — підготовка спеціалістів з фізичної реабілітації, створення навчально-методичної бази, випуск посібника з фізичної реабілітації осіб з дефектами кінцівок для реабілітаційних підрозділів протезних підприємств. Українська держава прагне піднести рівень реабілітаційних заходів і продукції протезної промисловості до міжнародних стандартів. І колектив УкрНДІпротезування свій інтелектуальний потенціал спрямовує на досягнення цієї мети.

До речі. 3 грудня, в Міжнародний день інвалідів, на виставці в Українському домі УкрНДІпротезування покаже свої найкращі досягнення у галузі протезування.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото автора.

Дорога на Копище

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Село, де сміються діти

Копище Олевського району, що на самому краєчку Житомирщини, відтепер зв'язує з Майданом-Копищенським не розбита бруківка, а нова дорога з асфальтобетонним покриттям. Про те, якого значення надали завершенню будівництва, свідчить уже такий факт: на урочистості з цієї нагоди прибули перші керівники області. У події — своя передісторія. Минулої осені було відкрито рух по трасі, що веде з райцентру Олевськ до Майдану-Копищенського, тобто до міждержавного переходу між Україною та Білоруссю. Сталося це завдяки наполегливості народного депутата України попереднього скликання Валентина Савицького, який дотримав слова, даного виборцям, і зробив те, що до нього тільки обіцяли. Дорога до кордону — то імідж держави. А найголовніше, вона значно поліпшила сполучення між селами, розташованими на півночі району.

Під час відкриття тієї траси тодішній сільський голова Копища Варвара Снігур запропонувала шляховикам: добудуйте ще ділянку дороги, що веде з Майдану-Копищенського до нашого села. Вона наполегливо проштовхувала цю ідею. І таки добилася свого. Тож під час відкриття дороги, хоч жінка після виборів уже на пенсії, саме на адресу Варвари Йосипівни звучали найтепліші слова вітання. Голова обласної ради Ірина Синявська вручила їй подяку, а ще — мікрохвильову піч у подарунок **(на знімку)**.

Відстань між селами — близько шести кілометрів. Загальна вартість робіт — майже сім мільйонів гривень. Кошти на ремонт автодороги були заплановані Державною службою автомобільних доріг України за рахунок спеціального фонду. Працівники Олевського ШБУ-42 не тільки оновили покриття, а й розширили проїжджу частину, поліпшили профіль дороги, що сприятиме більшій безпеці руху.

Копище не просто одне з давніх (перша документальна згадка датується 1598 роком) і найвіддаленіших сіл області (відстань до нього від Житомира удвічі більша, ніж до Києва). Воно — символ незламності духу народу. У липні 1943 року фашистські карателі спалили тут 2887 жителів. 1347 з них — то діти до 12 років. Решта — жінки і старики. Статистика жорстока. Виходить, у той час, коли точилася битва на Курській дузі, яка круто змінила характер війни, карателі воювали тут з немовлятами, які щойно на світ з'явилися, дітлахами та жінками. Чоловіки ж були як не на фронті, то в партизанах. За це й влаштували селу операцію "Пані Хельга"...

Про трагедію розповідає музей, зайти до якого вважає своїм обов'язком кожен, хто приїжджає в Копище. Є в селі й меморіальний парк, де кожне дерево — живий пам'ятник закатованим. Голова облдержадміністрації Юрій Андрійчук зазначив, що вважає турботу про це село своїм обов'язком. Свого часу, коли був майстром механізованої колони, деякий час жив і працював тут на спорудженні меморіального комплексу. Найголовніший спогад — щирість і теплота людей.

Тепер у селі близько тисячі жителів. Кожного, хто приїжджає сюди, приємно дивує, як багато тут дітей. У Копищі жартують, що коли в сім'ї немає п'ятеро братиків-сестричок, то це не справжня сім'я. Таких родин за п'ятдесят. А в п'ятнадцяти — десять і більше дітей. Отож демографічна криза Копищу не загрожує. Щоправда, де багато молоді, має бути й місце для проведення дозвілля. Будинок культури в селі є, але він потребує термінового ремонту. Якщо Варвара Снігур робила все, щоб до села проклали добротну дорогу, то новий сільський голова прагне будь-що випросити 200 тисяч на заклад культури.

Пісок і люди

Кожен, кому доводиться їхати від Майдану-Копищенського до Копища, звертає увагу, як разюче міняється краєвид за вікном: замість струнких красунь-сосен ростуть якісь покручені, часто більше схожі на дивної форми кущі. А земля під ними — суцільний пісок. Пояснення спробуємо знайти в старій підшивці газети «Радянська Волинь». Більше восьми десятиліть тому вона писала:

«Нарешті перед вами Копище. Коли б це вам довелося їздити по Житомирській чи Шепетівській окрузі (таким тоді був адміністративно-територіальний поділ. — **О. К.**), ви за 55 верств (відстань від села до райцентру. — **О. К.**) минули б принаймні територію трьох районів. А тут лише трьох сільрад. З-за піскуватих горбів видно стріхи хат. Землі — 1600 десятин, але обробляється населенням лише 700—800 десятин. Решта землі — сипучі піски, з яких вітер іноді намітає цілі гори. Де-не-де одна гора тягнеться 20 верств. Частина землі — болото, вкрите кущами та мохом. Оповідають, що якихось тридцять-сорок років тому, коли ще не так були винищені ліси, земля, яка тепер вкрита піском, давала дуже й дуже гарний урожай. А зрубали ліс, вітер насипав на поле пісок і кинув у злидні людей».

Як не важко здогадатися, на піщаних горбах, що так вразили колись журналіста, і росте тепер той сосновий ліс, захищаючи село від перетворення на своєрідну північну Сахару. Вже з цього видно, як непросто господарювати тут на землі. Економічні негаразди не могли не вдарити по місцевому сільгосппідприємству. До виборів його очолював Григорій Скрит, нинішній сільський голова. Він розповів, що вдалося засіяти лише 80 гектарів, на фермі залишилося тільки 20 корів. Одне слово, сільгосппідприємство жевріє. Але не здається. А тим часом у південних районах області, де родючі чорноземи, вже важко й перелічити ті господарства, які ліквідовані за рішенням суду, тобто все майно пішло з молотка.

Григорій Степанович побоюється, що така доля може спіткати й копищенське сільгосппідприємство. А «винні», хоч як це парадоксально, діти. Багатодітні мами йдуть на пенсію раніше. Деякий час було заведено, що гроші на таку пільгову пенсію мало сплачувати сільгосппідприємство. Отак і набралося більше 50 тисяч гривень боргів. А для місцевих аграріїв це величезна сума. Уже є рішення суду: повернути гроші. Тому і б'є на сполох сільський голова. Прийдуть виконавці, заберуть усе — і від виробництва тільки нікому не потрібна печатка залишиться.

У читача може виникнути резонне запитання: а де ж мешканці Копища для себе й дітей гроші заробляють? Живуть вони завдяки дарам лісів. Під час відкриття дороги поцікавився в одної з жінок, біля якої була зграйка дітей, чи вдалося цього року вторгувати хоча б дві тисячі гривень.

— Та ні, значно більше, — засміялася вона. — Адже нас дванадцятеро разом з чоловіком і дітьми. А ягід цього року і справді мало було. Але й ціна підскочила. Ще й на гриби сподіваємося.

Прикордонні проблеми

Перші «зайчики», тобто білоруські рублі, я побачив саме в Копищі — було то на самому початку дев'яностих. Місцеві жителі охоче діставали їх з кишень. Схоже, їм подобалося, що через розташування на самому кордоні навіть певний зиск мають.

Тепер до цього ставлення інше. Уявіть собі, що ви одержали земельний пай, хочете там щось посіяти —бодай на корм для власної худоби, а добиратися туди треба через територію... іншої держави. Мало того, вас переписують і конфіскують транспортний засіб. Хай то навіть звичайний віз.

— Білоруські прикордонники чудово розуміють, що ніхто свідомо не хоче порушувати прикордонний режим. Але карають з усією суворістю. А тут просто і кордон надто звивистий, і шляхи петляють. От і виходить: їдеш по нашій дорозі, і раптом невеликий шматок її — уже чомусь білоруський. Скільки не добивалися, щоб провести обмін територій, нас, схоже, просто не розуміють, — бідкається Григорій Скрит. — Одне з таких полів, до якого проблематично дістатися, має площу близько 700 гектарів.

Тепер зрозуміло, як важко бути в Копищі сільським головою? Бо на додачу ще й проблеми з нашими прикордонниками. А все тому, що хтось колись надто рано поставив крапку, написавши, що на вражених Чорнобилем територіях виплачується компенсація на дітей, які не відвідують дошкільні заклади. Якби дописали, наприклад, «у разі їх відсутності» чи щось схоже, проблем не було б. Згадайте ті часи, коли зарплату й пенсію виплачували навіть гноєм, і зрозумієте, чому селяни, зрадівши можливості одержувати хоч якісь гроші, стали масово забирати дітей із дитсадків. У північних районах області через це закрилося багато дошкільних закладів. Самі приміщення через це нерідко чекала сумна доля. Дитсадок у Копищі врятувало від руйнації те, що будинок за символічну плату взяли в оренду наші прикордонники. Але ж вони добиваються, щоб їм передали це приміщення назавжди.

— Тиск триває, хоч жителі села й висловилися на сході проти цього. У нас 120 дошкільнят, і люди розуміють, що рано чи пізно дитсадок має запрацювати, — каже Григорій Скрит.

От скільки проблем спливає, досить тільки проїхатися новою дорогою до Копища...

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото автора.

Чи помітять статтю чиновники?

Я — пенсіонерка, постійний передплатник і читач газети «Голос України». У номері 191 за 13 жовтня 2006 року прочитала статтю В. Рудакова «Куди йдуть мої гроші?». Цей матеріал справив на мене дуже сумне враження. Молодий чоловіче, хіба ви не знаєте, куди йдуть ваші гроші? Хіба ви не знаєте, в якій країні живете? Адже тут обдирають до копійки, змагаючись, хто стане багатшим.

Минули ще одні, дуже складні вибори. Люди сподівалися на краще життя. А що ми отримали? Знову виростимо 450 мільйонерів за рахунок нас — людей-трудівників. Коли я у 50-х роках починала свою трудову діяльність, як і мільйони моїх співвітчизників, нам видавали тільки 50% зарплати, решту давали облігаціями. Ці гроші йшли на всесоюзне будівництво великих об'єктів, зокрема й «Криворіжсталі». Тепер цей гігант продано. Обіцяли від продажу повернути вклади людям, які пережили холод, голод, війну, розруху, відновлення народного господарства. Адже все це ми винесли на своїх плечах! А ми, любий наш уряде, — ваші батьки і матері. І що ви нам дали навзамін? Убогу старість, де панує нескінченний обман.

Шановний читачу Вікторе Рудаков, чий лист до редакції «Голосу України» мене так схвилював! Ваша стаття дає правильні поради і виносить на обговорення громадськості проблему, яка хвилює багатьох. Але чи помітять цю статтю наші можновладці?..

Дорогі, у буквальному значенні слова, депутати і уряде! Поверніть нам наші, зароблені потом і кров'ю, гроші. Адже ми відмовляли собі у всьому, відкладаючи на забезпечення своєї старості. І прошу у вас своє, а не ваше.

М. КЛИМЕНКО.

Бахмач
Чернігівської області.

■ ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Осінь

Летять листки пожовклі
і зів'ялі,
Летять до ніг
і сумно шелестять.
Затих гайок,
і верби кучеряві
Пташиним співом
вже не гомонять.
Летять листки,
і скрізь так непривітно...
Заснув ставок,
і нивка вже не та,
Колишеться вітрець
одноманітно,
І між стернею блудить
самота.
Летять листки,
замовкли птахів хори,
А сонце вже біжить кудись,
біжить.
Ах, літечко! Вернися
до дітвори!
Хоч на якусь годину,
хоч на мить!

Діана КОСТЕНКО, 12 років.

Новачиха
Хорольського району
Полтавської області.

■ ЗУСТРІЛИСЯ ДВА ЛИСТИ

Приречені хворіти

Шановні добродії Президенте, Прем'єр-міністре, Голово і депутати Верховної Ради України! До вас звертається інвалід Великої Вітчизняної війни 2-ї групи (інвалідність через захворювання на туберкульоз легень). За десять років хвороба отруїла і погубила мої основні системи життєдіяльності — дихальну, серцево-судинну, нервову, сечостатеву. Мені потрібна термінова операція, але вона недоступна: ще три роки тому коштувала п'ять тисяч гривень! А в мене вже хвороба «заклинює» і загрожує підірвати зсередини, але за свою пенсію я не вилікуюся.

Навіть поточне лікування хвороб обходиться мінімум у 600 гривень щомісяця. А коли загострюється хронічна пневмонія, то це вже більше 1000 гривень. А є ще й емфізема, і цироз легень, й інші «подарунки» війни. Вони теж потребують величезних грошових витрат. І так щомісяця, щороку, яка пенсія і надбавка за інвалідність витримає такі «перевантаження»?!

Не в кращому становищі й інші інваліди війни. Тому вони й інваліди, що приречені хворіти. Пенсія в більшості з них близька до мінімальної, і її одним ковтком «з'їдає» вартість лікування.

Прикро, що величезна допомога виділяється не тим, хто має в ній гостру потребу, а багатим і успішним. Наші чиновники горою стали проти обмеження допомоги тим, у кого щомісячний дохід понад п'ять тисяч. А про те, що давно скасовані державні субсидії на ліки й операції інвалідам Великої Вітчизняної війни, і не згадують. Виходить, що люди приречені тяжко хворіти.

Ми, інваліди, були б дуже вдячні, якби нам повернули реальне (а не на папері) право на безплатні ліки, хоча б тим, у кого прибуток становить менше п'яти тисяч (згідні і на це). Адже в більшості інвалідів дохід у 5—8 разів менший від оскаржених п'яти тисяч, а вартість лікування набагато вища, ніж пенсії.

Колись ми теж мріяли про гарне життя, хотіли достатку і здоров'я. Але Вітчизна опинилася в небезпеці і покликала нас на захист. Свій обов'язок тоді ми виконали чесно. А тепер, коли здоров'я віддано, Вітчизна від свого обов'язку відмовилася: нинішня влада відібрала в інвалідів війни реальне право на безплатні ліки й операції.

Федір БІЛЕКА, інвалід Великої Вітчизняної війни 2-ї групи.

Дніпропетровськ.

Серцевий клапан за корову не купиш

Я — звичайний українець, такий, яких сотні тисяч у нашій країні. Народився у 1941 році в селі Малоукраїнці, що на Миколаївщині. Батька свого побачити не встиг, а з війни він не повернувся...

Працювати почав з 1955 року — токарем, слюсарем, причіплювачем, трактористом, усе своє життя збирав хліб на колгоспній ниві. А доля мене не балувала: спочатку після тяжкої хвороби померла мати, потім дружина і син. І залишився я з двома дітьми на руках. Тепер вони вже дорослі, кожен має свою сім'ю та свої проблеми, переважно з роботою.

Колгоспу нашого давно немає. Сил, щоб працювати, у мене теж нема. Зате знайшлося тяжке захворювання серцево-судинної системи. Воно й змусило мене продати корову, щоб поїхати в Київ на консультацію до Інституту серцево-судинної хірургії ім. М. Амосова. Там після обстеження отримав вирок: невідкладно потрібно замінити серцевий клапан. А він, найдешевший, коштує 3000 гривень! А ліки, перебування в лікарні тощо — уп'ятеро більше! Пенсію на загальних умовах отримую — 284 грн. 65 коп. Корову, до речі, продав за 1200 гривень. Від них після поїздки до Києва нічого не залишилося...

На моє звернення по допомогу до Єланецької районної адміністрації виділили мені на оздоровлення 50 гривень. Не знаю, до кого вже й звертатися. Невже наша держава зовсім не виділяє кошти на лікування таких, як я? Мені лише 65-й рік, і це — єдине моє багатство...

Валентин ДУРНЕВ.

Малоукраїнка
Єланецького району
Миколаївської області.

■ НА ВІСТРІ ЛЕЗА

Переправа, переправа, берег лівий, берег правий...

Півроку тому переселилася із затишного Печерського у Стару Дарницю. Й несподівано для себе зрозуміла, що є один Київ, а є зовсім інший. Район вулиці Празької, де тепер живу, вразив. Напевно, ті, хто звик до цього, навіть не здогадується, що в нашому місті є зовсім інше, краще життя. Ліхтарі у дарницьких дворах не горять, мабуть, тому життя тут завмирає вже о сьомій вечора. З-за темних дерев подекуди «випливають» п'яні суб'єкти. Ані дітей, ані молодих жінок чи пенсіонерів о цій порі вже не побачиш. Ще здивувала абсолютно нерозвинена інфраструктура: відсутність повноцінних магазинів, брак сучасних хімчисток, погана робота транспорту. Взагалі його так мало, а схеми маршрутів зовсім не продумано, тому на зиму очікуєш із жахом.

Пригадується шоу, влаштоване новою столичною владою, коли київські керівники каталися у громадському транспорті. Для них, певне, це було щось на кшталт екстремального туризму. Більш як на один день батьків міста вже одне не вистачило б. А от з боку пересічних громадян були б доцільними щоденні загадки для шановного керівництва, скажімо, такі: дістатися, приміром, із Сирця на ту саму Празьку. І хай начальники вираховують найкоротші шляхи, наперед готуючись, що для виконання завдання треба дві чи три години. Таке враження, що влада не бачить (або не хоче бачити), як щовечора десятки тисяч людей намагаються переїхати через Дніпро хоч у якийсь спосіб. Лівий берег розбудовується, як на дріжджах, мешканців там тепер істотно побільшало, а транспорту не додалося. Навіть напхаки: щойно холоднішає, всі машини кудись щезають. Ось, наприклад, Празьку з правим берегом та з метро з'єднує лише одна маршрутка — 211-та. Сісти в неї, особливо ввечері, неможливо. То чому б не збільшити кількість машин? Або пустити достатньо звичайних автобусів?..

Нещодавно почула, що у планах міста — широка забудова району Празької. Усім, кому спаде на думку сюди приїхати, цього робити не раджу. Розчаруванню не буде меж. До речі, неподалік, біля Інституту хімії, зводять шаленими темпами величезну багатоповерхівку. Майбутнім її мешканцям можу сказати лише одне: «Ви влипли!» Навіть елементарно купити продукти тут немає де.

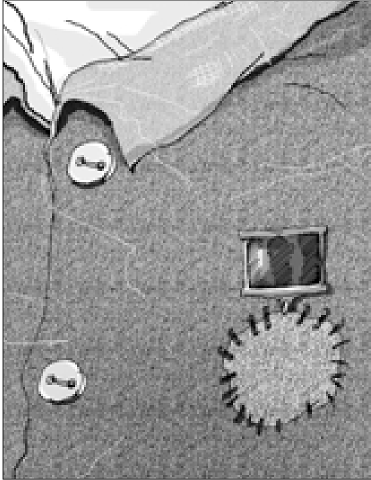
Віднедавна кожна чергова тирада з телевізора про «європейське місто Київ» звучить для мене по-новому. І аж ніяк не оптимістично.

Ольга КРАСОВСЬКА, журналістка.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

Ми будемо блокувати дорогу

■ ДО УВАГИ ПРЕЗИДЕНТА

Ми, жителі села Мельники, доведені до відчаю цінами на продукти, ліки та дрова. Цього року ціни зросли з 106 гривень за машину дров до 353 гривень — без доставки. А з доставкою — 600. В селі переважно живуть люди похилого віку, які відстояли незалежність Батьківщини й відбудували народне господарство, зруйноване війною. А молодь вся втекла в міста і за кордон. Адже їм потрібно годувати й навчати діточок, а в селі грошей на це не вистачає.

Ліки теж дорожчають щодень і невдовзі будуть недосяжними для простих людей. А от пенсії в нас, на жаль, так і залишилися мізерними. Жінка, яка пропрацювала 40 років, отримує пенсію 387 гривень, а чоловік зі стажем 55 років має 444 гривні 18 копійок. Отож за дві місячні пенсії можна купити лише машину дров. А як вижити наступні 30 днів?

Шановний Вікторе Андрійовичу! Ми звертаємося до вас по пораду: як нам далі жити? Цей рік було названо роком села. Але поясніть: його розвитку чи загибелі? Ми живемо в історичній місцевості, де розташовані Холодний Яр, Мотронівський монастир. Наше село часто відвідують закордонні гості й високопоставлені чиновники. То невже вам, як Президенту України, не буде соромно, якщо ми вийдемо і блокуватимемо дорогу, що веде через село до Холодного Яру?..

Н. ГУДИМ, Т. КРАСОВСЬКА, О. ЗУБЕНКО — всього 53 підписи.

Мельники Чигиринського району
Черкаської області.

Україні дуже потрібен гамма-ніж

Через «Голос України» хочу звернутися до нашого Прем'єр-міністра Віктора Януковича.

От уже кілька років триває всенародна акція зі збирання грошей на гамма-ніж. Він коштує 5 мільйонів 500 тисяч доларів, тобто 27 мільйонів 500 тисяч гривень. А зібрали усього (за моїми останніми даними) 4 мільйони 124 тисячі 321 гривню. І я підрахував, що потрібно ще 12 років, щоб зібрати всю суму. Але ж за цей час ми могли б врятувати більш як 20 тисяч осіб!

Дозвольте запитати у вас, Вікторе Федоровичу! Невже не можна виділити необхідну суму грошей на цю акцію, не залишаючи її на наступний рік? Адже в нашій країні так багато президентів різних компаній, депутатів Верховної Ради, міністрів, великих бізнесменів і інших високопоставлених діячів, які змогли б допомогти.

Проведіть з ними, Вікторе Федоровичу, нараду, і я впевнений, що необхідні кошти будуть знайдені. А якщо не вистачить, то уряд України має допомогти.

Усім тим, хто візьме участь у завершальній акції зі збору коштів, не тільки хворі, а й усі жителі нашої країни скажуть: «Господь нам допоміг! Ви зберегли наші життя!»

С. БОГУСЛАВСЬКИЙ.

Петродолинське Одеської області.

Ціную працю газетярів

Газету «Голос України» передплачую давно, але отримую її двічі—тричі на тиждень, а часом і один — у суботу за всі п'ять днів виходу. Так доставляють пресу до нашого села, адже воно розташоване аж за п'ять кілометрів від райцентру. Але все одно, коли б не отримав газети, перечитую їх з першої до останньої сторінки, бо хочу знати про новини у країні та за кордоном.

Прожив я 77 років, бачив і горе, і радість. І добре знаю, чого варта скибка хліба, бо здобував її своєю працею. Навчився орати, сіяти, косити, молотити ціпом, молоти на жорнах і навіть пекти на плиті, яку топив дровами. Тепер трохи легше, бо є природний газ, вода у кранах і млин, щоб одержати борошно. А більшість таки мають де придбати свіжий буханець хліба. Але, попри всі свої побутові негаразди, з друкованим словом не розлучаюся і вже передплатив «Голос України» на перше півріччя 2007 року. Взагалі я дуже ціную працю газетярів. Велике спасибі вам, що доносите інформацію у всі куточки України. Здоров'я вам міцного і успіхів!

Олексій ШВАРЦ, голова первинної організації ветеранів війни і праці, учасник Великої Вітчизняної війни.

Береги
Млинівського району
Рівненської області.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО

В газеті «Голос України» № 223 (3973) під 24.11.2006 року в оголошенні: «Інформація про продаж майна підприємства боржника» було помилково вказано невірні реквізити ТОВ «Інформаційно-аналітична група «Аукціон» для сплати реєстраційного та гарантійного внеску.

Просимо в оголошенні надрукованому в газеті «ГУ» № 223 (3973) від 24.11.2006 року реквізитами ТОВ «Інформаційно-аналітична група «Аукціон» вважати:

— для сплати реєстраційного внеску: 17 грн. (без ПДВ) вноситься на рахунок № 26001301331121 у філії Шевченківське відділення ПІБ в м. Києві, МФО 322216, код ЄДРПОУ 3153202. Одержувач — ТОВ «Інформаційно-аналітична група «Аукціон»;

— для сплати гарантійного внеску: 10% від початкової вартості продажу вноситься на рахунок № 26000302331121 у філії Шевченківське відділення ПІБ, в м. Києві, МФО 322216, код ЄДРПОУ 31513202. Одержувач — ТОВ «Інформаційно—аналітична група «Аукціон».

Заяви на участь в аукціоні приймаються за адресою: 02660, м. Київ, вул. Магнітогорська, 1, Будинок культури, 1 поверх, кім. 40 (пн.-чт. — з 10.00 до 17.00, пт. - з 10.00 до 16.00).

Постановою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) від 16.11.06 р. по справі № 2-5/5823-2006 ВАТ «Роздольненське ремонтно-транспортне підприємство» (юр. адреса: Роздольненський район, смт. Роздольне, вул. Євпаторійське шосе, 2А; код ЄДРПОУ 03752427) визнано банкрутом.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Щербина Олексій Вікторович, ліцензія АА № 719799 від 12.02.2004 р., що мешкає за адресою: м. Сімферополь, вул. Алуштинська, 21.

Претензії поточних кредиторів за вимогами, що виникли у проводженні по справі про банкрутство приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення.

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) ухвалою від 19.10.2006 року порушив справу № 12/157-Б-06 про банкрутство Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Промінь» (код ЄДРПОУ 03785148, вул. Леніна, 53, м. Мала Олександрівка Великоолександрівського району Херсонської області).

Ухвалою від 13.11.2006 року по справі № 12/157-Б-06 було введено процедуру розпорядження майном боржника, розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Крижановського Миколу Михайловича (ліцензія серії АА № 779181 від 29.07.2004 року; 73008, м. Херсон, вул. Калініна, 125-А, кв. 18, тел.: (0552) 31-13-17, (050) 318-62-65).

Заяви кредиторів з грошовими вимогами до боржника та документами, які їх підтверджують та заяви осіб, які бажають взяти участь в санації боржника, повинні бути подані до Господарського суду Херсонської області протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом Сумської області (40000, м. Суми, пр. Шевченко, 18/1) порушено справу № 6/129-06 про банкрутство приватного підприємства агрофірми «Мир» (42135, Сумська обл., Недригайлівський р-н, с. Беседівка, код ЄДРПОУ 31952144, р/р 26001470187002 у СФ «Приватбанк» м. Суми, МФО 337546).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бірюкова Андрія Миколайовича, ліцензія серія АБ № 2271676 від 01.02.2006 р. (40024, м. Суми, вул. СКД, 48/5, тел.: 8-097-42-464-22).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються господарським судом протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) 04.08.2006 р. порушив справу №2-31/13320-2006 про банкрутство сільськогосподарського виробничого кооперативу «Восток», код ЄДРПОУ 03759576, рахунки відсутні, адреса: 96270, АР Крим, Роздольненський р-н, с. Зимине, вул. Гагаріна, 33.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Майстренко Павла Володимировича - ліцензія серії АБ №216996 від 27.04.2005 р., м. Сімферополь, вул. Лебедєва, 15.

Заяви кредиторів і можливих санаторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) по справі №5/361-06 в порядку ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутами: Дочірнє підприємство ВАТ АТП-10544 «Турбівське», код ЄДРПОУ 31898026, р/р 260069182 в ВОД АППБ «Аваль», МФО 302247 (22513, Вінницька область, Липовецький район, смт. Турбів, вул. Миру, 16) та по справі №10/155-06 Дочірнє підприємство ВАТ АТП-10544 «Пасажирське», код ЄДРПОУ 31898014, р/р 260029012 в ВОД АППБ «Аваль», МФО 302247 (22500, Вінницька область, м. Липовець, вул. Леніна, 121-а).

Ліквідатором по даних справах призначено Управління ПФУ у Липовецькому районі (22500, Вінницька область, м. Липовець, вул. Шевченка, 9).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою по справі №23/121-б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру ТОВ «Сателліт Еконоснова» (03187, м. Київ, пр-т Глушкова Академіка, 55, к. 14, код 33227274, рах. №26005458932 в ФДК ВАТ «Інпромбанк», МФО 322863).

Ліквідатором підприємства призначено Щербаня О. М., ліцензія АБ №271582 від 30.11.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Господарським судом міста Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Л. Павличенко, 5) 24 листопада 2006 р. по справі №20-9/188, ЧП «Портал» (м. Севастополь, вул. М. Музики, 20, іпн. 32009182) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура на шість місяців. Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Бикова Світлана Вікторівна (ліцензія АБ №116147 від 27.12.2004 р.), адреса: м. Севастополь, вул. В. Кучера, 13, кв. 6.

Постановою Господарського суду м. Києва від 30.10.2006 р. по справі №24/718-Б Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія «Будторгсервіс» (код ЄДРПОУ 32957049, адреса: м. Київ, пр-т Червонозоряний, 119) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Ігнатченка Юрія Васильовича (Полтавська обл., Козельщинський р-н, смт. Козельщина, вул. Котовського, буд. 9. Ліцензія серія АВ №158305 від 24.10.2006 р., тел./факс: 8-044-234-71-39).

Господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) 26.09.2006 р. порушено справу про банкрутство № Б-24/108-06 боржника ТОВ СУ-АП «Веда-Холдінг» (61124, м. Харків, вул. Матросова, 9, код ЄДРПОУ 31941944, р/р 26005209602 Акц. Східно-Україн. Банк «Грант» м. Харкова, МФО 351607). Розпорядником майна призначено - Шевченко Валерія Володимировича, ліцензія серії АБ № 176069 від 14 червня 2005 р., адреса: м. Харків, вул. Героїв Праці, 54, кв. 27.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 20.11.2006 р. по справі № 25/234/06 ТОВ «Рошен» (код ЄДРПОУ 31612331), розташоване за адресою: 69084, м. Запоріжжя, вул. Димитрова, 48 (п/р № 26003302311704 в Філії «Комунарське відділення Промінвестбанку», м. Запоріжжя, МФО 313344), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Кляшторну Олену Вадимівну (ліцензія АБ № 176170 від 27.07.05 р.), тел. 8 (061) 233-12-11, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 75, оф. 68,Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 23.10.2006 р. у справі № Б 26/262-06 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Колос» (ЄДРПОУ 30927190; 52920, Дніпропетровська область, Межевський район, с. Преображенка, п/р 26005310241301 в АКБ «Новий», МФО 305062), відкрита ліквідаційна процедура і ліквідатором призначено Венську Оксану Олександрівну (49116, м. Дніпропетровськ, вул. М. Рильського, 137, тел.: 8 (056) 788-44-20).

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) Постановою № 23/2-б від 27.09.06 р. ПП «Фомальгуат-Дарниця» (02093, м. Київ, вул. Бориспільська, 19, код 30300796), Постановою № 15/631-Б від 02.11.06 р. ТОВ «Ормакс» (02088, м. Київ, вул. Леніна, 55. Код 31246562), Постановою № 23/511-б від 08.11.06 р. ТОВ «Кипарис» (03186, м. Київ, вул. Мартиросяна, 4, код 30252376), Постановою № 23/512-б від 08.11.06 р. ПП «Каштан Плюс» (02099, м. Київ, вул. Ялтинська, 5-б, код 30312890) визнано банкрутом та Ухвалою № 15/629-Б від 19.10.06 р. ТОВ «Аргамакс 44» (02088, м. Київ, вул. Промислова, 2, код 33495604) порушено провадження по справі про визнання боржника банкрутом.

Ліквідатором призначено ДПІ у Дарницькому районі м. Києва (02068, м. Київ, вул. О. Кошиця, 3).

Ухвалою № 15/629-Б від 19.10.06 р. ТОВ «Аргамакс 44» (02088, м. Київ, вул. Промислова, 2, код 33495604) розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Дяченка Сергія Вікторовича (ліцензія серії АБ № 216945 від 21.04.2005).

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 09 листопада 2006 року по справі №18/313 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру фізичної особи - підприємця Пиварчука Андрія Вікторовича (36034, м. Полтава, вул. Латишева, 5, кв. 97, ідентифікаційний номер 2655308393, п/р 260050002120 в Обласній Полтавській філії Банку «Фінанси і Кредит» ТОВ, МФО 331832). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Брюховецького О. В. (ліцензія АБ №216805 від 16.03.2005 р., адреса: 36039, м. Полтава, вул. Шевченка, 52, к. 402, тел.: (0532) 50-95-52).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторій приймаються протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, Постановою по справі № Б 40/334-06 від 02.11.06 р. визнав банкрутом Приватне підприємство «Лікар» в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Давидова, 16/4, кв. 2, код ЄДРПОУ 25007552, р/р 2600404270407 в ДФ АКБ «Правексбанк», МФО 305932) і відкриває ліквідаційну процедуру з застосуванням спрощеного порядку.

Ліквідатором призначено Шистопала Петра Миколайовича, ліцензія АВ № 081101.

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до ліквідатора (адреса для листування: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 65/307).

Постановою господарського суду Хмельницької області №17/307-Б від 29.05.2006 р. СТОВ «Хлібороб», с. Онацьківці Полонського р-ну Хмельницької області (ЄДРПОУ 03789206) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено Опанасенка Віталія Юрійовича (ліцензія АБ №216788, м. Хмельницький, вул. Хотовицького, 8, кв. 120).

Постановою господарського суду Черкаської області від 17.11.2006 р. по справі №01/1839 визнано банкрутом ТОВ «Ангеліка-Фарм», м. Черкаси, бул. Шевченка, 258, код ЄДРПОУ 31007650 та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Постоленко Володимира Олексійовича (ліцензія Мінекономіки АБ №216877 від. 29.03.2005 р., м. Черкаси, вул. Пушкіна, 67, кв. 97).

Міністерство культури і туризму України

повідомляє про припинення повноважень юридичної особи ДП «Київський державний художньо-виробничий комбінат», згідно наказу Міністерства від 20.10.2006 р. №838/1/16-06.

Термін пред'явлення претензій кредиторами становить один місяць з для оголошення.

Комісія працює за адресою: 01030, м. Київ, вул. І. Франка, 19.

23.10.2006 р. Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) визнано банкрутом відсутнього боржника СПД Алексєєнко Вадима Леонідовича, м. Артемівськ (84500, Донецька обл., м. Артемівськ, вул. Леніна, 20/15, код 2386218435, р/р 26054479320001/980, р/р 260654479320009/980 в ГФ «Приватбанк», МФО 335515) та відкрита ліквідаційна процедура строком на 3 місяці, ліквідатором по справі №42/219Б призначено Артемівську ОДПІ (84500, Донецька обл., м. Артемівськ, вул. Комсомольська, 8).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 06 листопада 2006 р. у справі № 42/244Б порушено справу про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Новотроїцьке» (85019, Донецька область, Добропільський район, село Новотроїцьке, код ЄДРПОУ 30869244, р/р 26003301570777 у Добропільському відділенні Промінвестбанку, МФО 334118) та відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Максимова Андрія Анатолійовича (01030, м. Київ, а/с № 85), ліцензія серія АБ № 176226 від 14.09.2005 р.

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Вінницької області (21100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 20 листопада 2006 р. по справі № 10/115-06 Сільськогосподарське відкрите акціонерне товариство «ім. Фрунзе» (23008, с. Окладне Барського району Вінницької обл., код ЄДРПОУ 5527657) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вознякевич Н. І. (ліц. АБ № 216832 від 14.03.2005 р., м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2-А, кімн. 712, тел. (0432) 55-49-60, 66-07-85).

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 14.11.2006 р. у справі №4/265 товариство з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Пузикове» (код ЄДРПОУ 32807001, с. Пузикове, Глобинський р-н Полтавської області) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Коваленко Р. Й. (ліцензія серія АБ №271684 від 06.02.2006 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування цього оголошення.

21 листопада було втрачено Статут та Установчий договір Товариства з обмеженою відповідальністю «Альянс Тех-Фарфор», код ЄДРПОУ 31777542, зареєстрованого Печерською районною державною адміністрацією м. Києва, дата реєстрації 19.11.2001 р. про що зроблено запис в журналі обліку реєстрації за № 29896. Втрачені Статут та Установчий договорів вважати недійсними.

Постановою Господарського суду АР Крим від 24.11.2006 р. по справі №2-29/8470-2006 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедуру Закритого акціонерного товариства «Прогрес» (АР Крим, Джанкойський район, с. Ярке, вул. Леніна, 14); ЗКПО 30939981.

Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Покидько Ольга Вікторівна, 95022, м. Сімферополь, вул. Бела Куна, буд. 33, кв. 72.

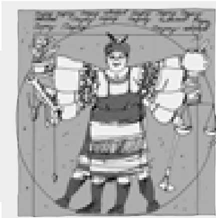
Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 16.11.2006 р. у справі №7/30 приватно-орендне агропідприємство «Альфа» (код ЄДРПОУ 31461453, с. Чапаєвка, Диканський р-н Полтавської області) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Коваленко Р. Й. (ліцензія серія АБ №271684 від 06.02.2006 р.).

ПАРАД ПОРАД

П'ЯТНИЦЯ, 1 ГРУДНЯ 2006 ■ № 228 (3978)

2 грудня **в Україні туман, місцями мокрий сніг, дощ. Температура вночі від 4 тепла до 2 градусів морозу, у Карпатах 1—4 градуси морозу; вдень 1—7 тепла, у Криму та на Закарпатті місцями 8—11 градусів тепла.**

цього ДНЯ

1 ГРУДНЯ

■ *1896. Народився маршал Георгій Жуков, єдиний чотириджди Герой Радянського Союзу.* ■ *1913. Винайдення конвеєра. У США, на автозаводах Форда, запроваджено безперервну складальну лінію.* ■ *1918. Народився композитор Платон Майборода, Шевченківський лауреат. (Автор, зокрема, «Пісні про рушник».)* ■ *1945. Створення Міжнародної демократичної федерації жінок.* ■ *1986. Помер артист естради Юрій Тимошенко (Тарапунька).* ■ *1991. Всеукраїнський референдум, який підтвердив незалежність України. Обрання Леоніда Кравчука Президентом.*

Квіти живуть за правилами

■ **КЛУМБА НА ПІДВІКОННІ**

Мої поради стануть у пригоді тим, хто тільки-но переїхав на нове місце і ще не знає, як розмістити квіти на підвіконні. Я, приміром, перед тим, як розставити улюблені вазончики, перечитала безліч літератури про те, яким рослинам що подобається і що необхідно. Врахувала і поради професіоналів. Тому радо поділюся цією інформацією з читачами «Голосу України».

* Купуючи рослину, враховуйте освітленість вашої квартири, середню температуру, вологість. Адже, скажімо, ехсінантуси просто загинуть у тіні!

* За бажання і можливості квіти можна розмістити де завгодно: на підлозі, шафах, полицях і столиках. Мій чоловік, наприклад, спорудив спеціальний невеличкий паркан. На нього я розставила горщики з квітами, і в такий спосіб ми відгородили кухонний стіл від холодильника. Вийшло зручно і дуже красиво.

* Спробуйте горщики поставити в кашпо і підвісити на стіни чи вікна.

* Не забувайте про підвіконня. Красиві квіти тільки прикрасять ваше приміщення! А от якщо підвіконня у вас низькі чи вузькі, спробуйте розмістити один-два ящики з зеленню перед вікном. Надійно закріпіть їх, а підвіконня зможете прикрасити декоративними дрібничками.

* Якщо маєте пальму, поставте її в куток, поблизу вікна. Вона чудово прикрасить, приміром, вашу спальню.

* Обов'язково враховуйте габарити кімнати: дрібна рослина «загубиться» у просторому приміщенні, а велика зовсім не підходить для маленької кімнатки.

* Якщо ваші вікна виходять на північ, зверніть увагу на такі рослини, як: венерине волосся, драцена вузьколиста, кипарис, пеперомія, хамедорея, цефалотаксус. Для південного вікна: гемантус, діфенбахія, жасмин самбак, кавове дерево, панданус Вічі. Для східного вікна найкраще підійдуть бегонія, гризелінія, міопорум крапчастий, фатсія японська, узамбарська фіалка. А от власникам західного вікна варто поставити на підвіконня аглаонему, бегонію королівську, міреїну африканську, санхезію шляхетну.

* И наостаннє. Якщо ви — починаючий квіткар, купуйте попервах невибагливі рослини. Трохи згодом, коли дещо почитаєте і навчитеся доглядати за простими, купите більш екзотичні екземпляри. Адже рослина — це живий організм, і йому не можна дати загинути.

Надіслала Тетяна МУКАЧЕВА.

Київ.

■ **ЗБЕРІГАЄМО ВІТАМІНИ**

Коли солити і обчищати?

✔ Нарізані овочі зберігайте окремо (у закритій посудині) і змішуйте тільки перед використанням.

✔ Фрукти обчищайте безпосередньо перед їжею. Намагайтеся їх не нарізати дрібними частинками, бо від цього вітамін С втрачається набагато швидше.

✔ Салати із сирих овочів солість і заправляйте олією перед подачею до столу.

✔ Якщо ви варите овочі і фрукти, кладіть їх не в холодну, а в киплячу воду. Так втрачається менше вітамінів.

✔ Варені овочі не залишайте у відварі. Бо інакше, приміром, буряк чи морква будуть несмачними.

✔ Картоплю варіть на маленькому вогні, щільно закривши кришкою. А соліть за 5—10 хвилин до кінця варіння.

✔ Терти відварені овочі краще тоді, коли вони ще теплі.

Любов ДУДАРЧУК.

Житомир.

■ **ПОКУПКА**

Щоб ніжки не змерзли

Лише тиждень тому купила собі зимові чоботи. У магазинах і на ринках — ажіотаж: у вихідні дні не протовпитися. Але вибір, і за кольором, і за грішми, є.

➤ Цієї зими в моді чоботи і з гострим носком, і з округлим. Високі, низькі, шкіряні, замшеві — вибір за вами.

➤ Каблук може бути і високий, і низький, але головне — зручний. Пам'ятайте, що взимку він має бути не вище 4 сантиметрів. Інакше ви ризикуєте впасти на покритому льодом асфальті й поранитися.

➤ Купивши шкіряні чоботи, потримайте руку на матеріалі: натуральна шкіра обов'язково потеплішає, а от замінник залишиться холодним.

➤ Знайте, що зимові чоботи варто брати на розмір більше, ніж той, що ви носите. У вузькому взутті, яке щільно облягає ноги, будете мерзнути, тому що між шкарпетками і хутром не залишається місця для теплого повітря.

Надіслала Наталя САВЧЕНКО.

Хмельницький.

І скло, і нержавійка

■ **ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ**

Нещодавно вирішила цілком обновити своє кухонне начиння. Без жалю викинула старі каструлі та пательні й вирушила на пошуки нових. А поки ходила магазином, стільки всього цікавого про посуд почула!

Металевий посуд, покритий емаллю, ідеальний для приготування різних каш, макаронних виробів, напоїв. Емаль, що покриває каструлю, є нейтральною до їжі. Тобто, шкоди не завдає. Але є і значний мінус: якщо на посудині утворився хоч один відкол, таку річ можна викидати. Адже через цей відкол до їжі потраплятимуть солі важких металів. А це дуже шкідливо для нашого організму!

У посуді з **вогнетривкого скла** можна готувати або підігрівати рідкі страви, соуси, дитяче харчування. Така каструлька добре поглинає і зберігає тепло, але дуже реагує на різкі перепади температури.

Тефлоновий посуд, приміром, сковорода, незамінна для смаження або тушкування. Вона стійка до високих температур і має антипригарне покриття. А от подряпини із тефлоном не сумісні! Користуватися треба тільки дерев'яними лопатками, а мити — гелем.

І останній популярний матеріал — **нержавіюча сталь.** У такій каструльці дуже швидко закипає вода, бульйон, супи. Щоправда, коли не помішувати, їжа може швидко пригоріти.

Це те, що мені розповіли продавці. У підсумку я придбала тефлонову пательню і набір емальованих каструль. Дуже задоволена покупками!

Ніна ОРЄХОВА.

Запоріжжя.

Меблі для ванної кімнати

■ **ВАШ ВИБІР**

Недавно закінчила ремонт у ванній кімнаті. Начиталася різних журнальних матеріалів про те, як правильно вибирати меблі у ванну, і про те, як їх розставляти. Вийшло дуже чудово! Тепер більшу частину часу я проводжу не на кухні, а у ванній!

Хочеться дати кілька порад з облаштування ванної.

☛ Насамперед, врахуйте, що меблі для ванної кімнати — це зручна раковина (найкраще, якщо замість п'єдесталу — тумбочка), дзеркало з невеликою скляною смужкою для парфумів, скляночок під щітки, зубної пасти, невелика підлогова тумба або закритий стелаж.

☛ Купуючи такі меблі, зверніть увагу на якість. Не повинно бути патьоків, бажано, щоб ручки й ніжки були з хромованого металу. Якщо ж ручки — пластмасові й покриті фарбою, то вже через кілька місяців вони втратять свій зовнішній вигляд.

☛ Вибираючи раковину, переконайтеся, що на ній немає відколів. Нехай продавець постукає по ній, перевіряючи на слух: повинен лунати приємний дзвін, а не глухий звук.

☛ Врахуйте, що, якщо у вас у ванній кімнаті підлога з підігрівом, варто купувати меблі на ніжках.

☛ Тумба з раковиною не повинна встановлюватися впритул до бічної стіни й ванни. Інакше зовнішній вигляд меблів швидко зіпсується.

☛ Якщо розміри ванної невеликі, придбайте собі тумбу разом із кошиком для білизни (на додачу до маленьких поличок).

☛ Щоб усім членам родини було зручно, прикріпіть у ванній спеціальний невеликий кутик. Він продається в будь-якому магазині банних речей. Повірте, п'ятьшість регульованих невеликих кутиків зайвими ніколи не будуть.

Надіслала Ірина ШОРОХОВА.

Дніпропетровськ.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Малюнки Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Редактор номера Володимир КОРОЛЮК.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописи не повертаються.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 262

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 4387

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010046 >